Bellman, Carl Michael / De Geer, Hedvig Ulrika

Bellmansvisor utskrift troligen af H.U. De Geer, gift Dohna, ...

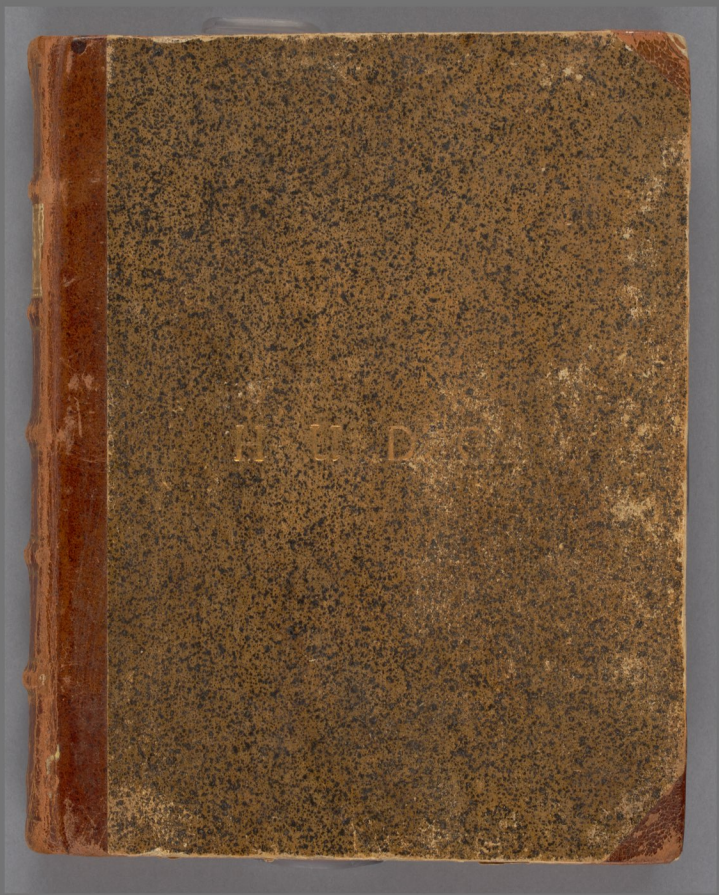

Vf 24:1

Tillkomstår 17??
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Bellman, Carl Michael / De Geer, Hedvig Ulrika

Bellmansvisor utskrift troligen af H.U. De Geer, gift Dohna, ...

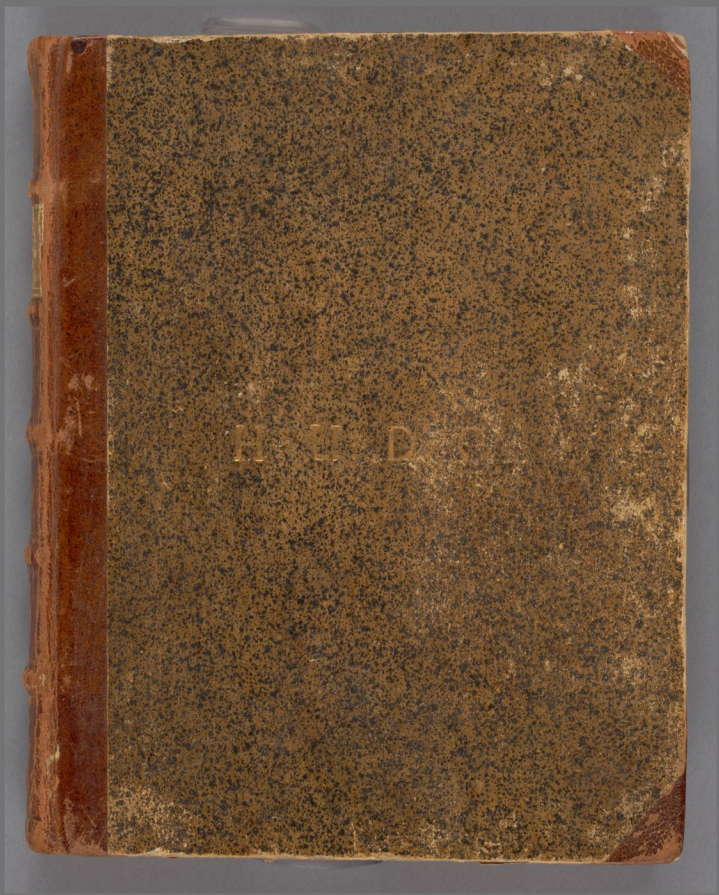

Vf 24:1

Tillkomstår 17??
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Vf. 24:1

Inköpt på Gyldenstolpes auktion
den 22 October 1859 för 4 RD 55 öre.
4 band.

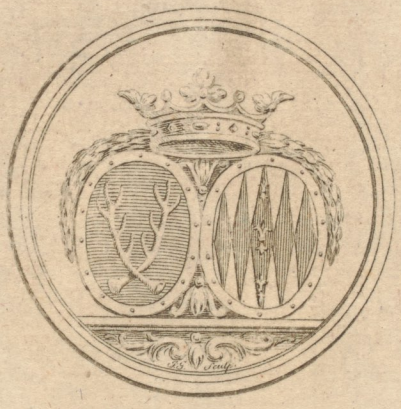

H:U:D:G:eer.

Sid 110 finnes med Bellmans egen hand med blyerts en vers lappad och tillagd.

R. Steffens (1916)

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Register, till första Tomen.

	Kära bröder så låtom oss supa i fred, pag. 1.	3 vers.
	Käraste bröder systrar och vänner med hjelp och frid pag. 2.	2. V:
Tr: T.	Trumslagaren kommer flickor god dag, pag. 3.	5. V:
	Käraste min Theophile, pag. 5.	5. V:
	Käraste bröder Systrar och vänner, Se fader Berg. pag. 8.	4. V:
	Kära Syster, mig nu lyster. pag. 11.	3. V:
	Står du och gråter, pag. 14.	4. V:
	Fader Berg i hornet stöter, pag. 16.	4. v:
	Hör i Orphei drängar. pag. 18.	6. v:
	Glasen darra mellan knogen. pag. 21.	2. v:
	Fader Bergström, fingra ditt Hoboë, blås. pag. 22.	5. v:
	Hey musicanter ge Valthornen, väder, pag. 24.	3. v:
	Hey sade Fredman hvar gång han hörde. pag. 25.	6. v:
	Nu skrufva violen. pag. 28.	3. v:
	Dörrarna up, violerna klara. pag. 30.	4. v:
	Gråt fader berg, och spela. pag. 32.	4. v:
	Gutar bad natt och dag. pag. 35.	2. v:
	Skyarna tjockna. pag. 36.	7. v:
	Systrar och vänner, och hvar en mig känner. pag. 40.	7. v:
	Så är nu alla församlade här. pag. 44.	5. v:
	Systrar hören min musique utaf fleutraveren. pag 49.	3. v:
	Fram med bas violen, knäp och skrufva. pag 56.	5. v:
	Båtsman tag nu din lufva. pag. 52.	2. v:
	Ach du min Moder, säg hvem dig sände. pag. 54.	8. v:
	Blåsen nu alla ett. pag. 58.	8. v:
	Kära mor, slå nu hand på kjolen. pag. 62.	2. v:
	Sitter du ännu och ljuger. pag. 63.	3. v:
28.	Glimmande nymph, blixtrande öga. pag. 65.	3. v:

Register till 1ste Tomen

Hvar står violen säg min Son. pag. 66. 3. v:
Gubben är gammal, urväderket dras. pag. 68. 3. v:
I dag såg jag ditt barn, min Fröja. pag. 69. 5. v:
Mutter porten är stängder. pag. 71. 6. v:
Movits tag dina pinnar. pag. 74. 3. v:
Fäll dina ögon, och skäms nu din tossa. pag. 77. 4. v:
Movits med flor om armen hålt. pag. 79. 5. v:
Drick ur ditt glas, se döden på dig väntar. pag. 81. 5. v:
Är det Confetio. pag. 83. 5. v:
Si hans förgen, hur han sig bockar. pag. 85. 5. v:
Se movits han står där och gråter. pag. 87. 10. v:
Ge rum i brollops gåln din hund. pag. 91. 9. v:
Kors utan glas du ser ut din Canaille. pag. 97. 3. v:
Stolta stad, Jag nu glad. pag. 100. 4. v:
Si fäll nubben, Movits se gubben. pag. 103. 17. v:
Värm mer Ölk och bröd. pag. 108. 2. v:
Fan i fauteuljerna, stolarna kulra. pag. 109. 2. v:
Movits valthornet proberar. pag. 111. 17. v:
Bröderna fara väl vilse ibland. pag. 118. 5. v:
Ack hvad för en usel Koya. pag. 121. 11. v:
Solen glimmar blanck och trind. pag. 125. 21. v:
Phoebus förnyar. pag. 133. 2. v:
Tienare Molberg, hur är det fatt. pag. 136. 6. v:
52. Movits i afton står balen. pag. 138. 5. v:
57. Göbell ur vägen, ge rum för courieren. pag. 141. 3. v:
61. 54. Unnan ur vägen, se hur professen med plumager. pag. 144. 9. v:

Register till 1sta Tomen.

Vid en grind uti en skog. pag. 146. 7. v:
Hör Klockorna med ängsligt dån. pag. 148. 4. v:
Movits helt allena, på 3 liljor satt en gång. pag. 149. 5. v:
Mamsell Ulla, märck mamsell. pag. 151. 8. v:
Bacci härtholder med guld och beslag. pag. 155. 5. v:
Ur vågen och vik. pag. 158. 4. v:
Ulla Krogarn ropar. pag. 160. 5. v:
70. Aldrig en Fris på dessa bleka fält. pag. 161. 6. v:
Lokatten, lokatten, min främde gutar. pag. 164. 4. v:
Ach om vi hade god vänner en ja. pag. 165. 5. v:
Ren Calade jag spår och tror. pag. 167. 10. v:
Se hur movits sitter där, — Vid sin tafla tyst och kjär. pag. 173. 5. v:
58. Movits mitt hjerta bloder. pag. 175. 5. v:
65. Movits blåste en Concert. pag. 177. 6. v:
59. Mollberg satt i Paulun. pag. 180. 6. v:
Si Mollberg med svart rack och flor. pag. 183. 4. v:
Vid ett Stop och några Supar. pag 187. 14. v:
Gamla Bror Jochom, Klang vid denna vågan. pag. 192. 4. v:
Tyst — Hör det ringer. pag: 194. 4 v:

Register. — till andra Tonen.

	Vers.
Den flickan hon är sacramentskade sött, pag. 1.	7: v:
Ach så kall om sina händer, pag. 1.	2: v:
Så platt har nu den Antechrist. pag. 2.	4: v:
Å skulle nu vara så dey till behag. pag. 4.	3: v:
Magistraten uti Telje figuer. pag. 5.	2: v:
Se menigheten! hör på trumpeten. pag. 6.	6: v:
B.....B..... Hey pukor och trumpeter, pag. 8.	5: v:
Ahasverus han var mäktig. pag. 10.	10: v:
Skål för det kön, som hjertat gläder pag. 13.	1. v:
Vid ett torp i en skog. pag. 13.	3. v:
Gubben Noach. /. Var en hedersman. pag. 14.	8. v:
Så vandra våra stora män. pag. 18.	2: v:
I svarta böljans hvita drägg. pag. 19.	2: v:
Så slår min Gloock nu lachet till pag. 20.	4: v:
Mutter jag kommer med lyckstan uptänd. pag. 21.	3: v:
Mitt Sinne, frisht upp, och på krogen. pag. 24.	7: v:
I god dag, min vän min trände. pag. 27.	6: v:
Var Bachus blef död, i armod och nöd. pag. 29.	6: v:
Altsedan Bernhardus kom till vår by. pag. 30.	3: v:
Hör Trompeten allarm. pag. 31.	4: v:
Nå Bergströmskan hvad jag ser. pag. 33.	1: v:
Fräls oss från allan fara, pag. 34.	4: v:
All ting rigtigt clarerat och giordt, pag 35.	4: v:

Register. — till andra Tomen. — Vers.

Ach! hvad för stat, Se Carbiner. pag. 39. 6: v:
Bachi herholder tag edra spiror, pag. 42. 6: v:
Solen framtaga. pag. 44. 1: v:
Nå så må göra! slutat och sagt. pag. 45. 3: v:
Hjertat mig klämmer. pag. 46. 4: v:
Fader Movitz stam upp och klinga. pag. 48. 2: v:
Ach min himmel hvad för plaga. pag. 50. 1: v:
Alla tystnar! klockan klämtar. pag. 51. 14: v:
Hvar skall jag födan taga. pag. 56. 8: v:
Gubbarna satt sig och drieka. pag. 111. 6: v:
Så skiftas våra sorgliga dar. pag. 113. 4: v:
Klöfve dal är fatal att mig få kjöra. pag. 114. 1: v:
Du gamla fyllhund hör, pag. 115. 3: v:
Bröder Movits bror, snör igen dina skor, pag. 116. 7: v:
Alla män i Bålen giss hvars är skålen, pag. 119. 3: v:
Ingrid! hvad befaller frun, pag. 121. 1: v:
Hör bror Mollberg, du med ruset, pag. 122. 1: v:
Ach se processen gif rum, hvem är som döder blifvit, pag. 123. 5: v:
Lystrar hör sådan kostlig Basson. pag. 125. 1: v:
Adam var förste man. pag. 125. 2: v:
När som en torstig man går fram. pag. 127. 4: v:
En saga vill jag sjunga pag. 129. 3: v:

Företal till Fredmans Epistlar o.

Läsare. Här ser du en skugga af en Bachi hjelte, en matt rök efter en utblåst skrogdansk; hvem är det menar du? Jo, det är Fredman Urmakaren, han som i sin lifstid varit äfven så allmänt känd för desz skicklighet att afmäta tidens lopp i timmar och minuter, som för desz bristandighet att göra tiden till intet uti ett litet grönt tinglas med finkel. Då han ännu dvaldes här uti den torrsliga och torftiga skrop-ligheten raglade han mitt under de svåraste förfölgelser af ett oblidt öde likafullt uti en benmogen lycksalighet ur Bachi skötet in i Frögas öpna armar, och genom ölfatet samma väg tillbaka igen; bränvins tumlaren var hans förträffeligaste Borsekrs ur, och det prober-ur hvar på han säkrast kunde lita; under brist på lyckans häfvor trättade han dageligen sitt öfverflöd uti Bachi gårdar och sitt flygtiga Sans souci uti Diurgårdens frögderika palatser. Men betrakta om honom nu på den Elisiska djurgården, vid Styxiska viken som ej plöges af andra roddar-båtar än Carons gamla färja full med lik och benknotor. Det är här som vi få se hans utsvultnade och hoptorkade välnad för-smägta under nyktterhetens betryck. Här på detta ställe förakta han lyckan, men här fins och ej den enda lycka han sökt. Här höras inga walthorn, här bakas inga struvor, här fins intet Hoglands uti Pocaler med pimpinella, och de Cloris'or som i hans sällskap anlända hafva ingen lust att bjuda opp, och hvad värst är, som urverk uti evigheten icke behöfvas, så är och den konst hvarpå han lärt honom en onyttig börda. Ofvan jord spelar han desto större rolle. Bachus är denna hjelten för mycket skyldig att låta desz minne begrafvas med desz aska. Han fram-ställer honom dageligen som ett exempel för sina barn, och upmuntrar dem med desza ord: träden i Fredmans fotspår, mina älskeliga, så skolen I en gång vinna Fredmans ära, och edert namn skall liksom hans blifva fästat på stoderna i mitt Tempel.

Denna samling af Epistlar till antalet 100 hvaraf nu till en början den första Tomen innehållande de 25 första utgifvas, äro äfven så många lefvande vedermälen af vår Fredmans nitälskan; en hvar som sedt var hjelte gen-hänner honom där vid första påseendet. De äro sammanskrefne under desz motgång till tröst och hugsvalelse för hans vänner, och nu efter hans

död sorgfälligt upsökte och samlade, att icke något af en sådyrbar skatt måtte blifva den omilda förgängligheten till rof. Skulle det passyftade ändamålet härigenom vinnas, som är, att en bedröfvad kan vinna styrka i sin svaghet och ro i sin bedröfvelse, använ man i början af nästkommande år fortfara med utgifvandet af andra Tomen som kommer att äfven som denna innehålla 25 Epistlar, och så vidare framgent till dess antalet är uptyllt. Endast att försöka allmänhetens tycke har man äfven till prof redan låtit utgå en eller annan af dessa, som till exempel, Epistln till bröderna och systrarna på Thermopolium, Epistln till Ulla Winblad, och den sinnrika Epistln där man får se en skymt af Ormens pigor. I en Epistel uphöjer han vår syster Caisa Stina, och i en annan slår han driller för Lisa med stubben. Fader Berg och dess Viol hafva och att tacka vår Fredman för den odödlighet de i hans Epistlar vunnit, och gumman på Thermopolium huru blir hon icke förevigad. trumpen och blinder, gumpen är trinder, sådant alt och mycket mera äro uplysningar hvarföre en efterverld endast har att tacka vår Bachanaliska Lärare Fredman.

Du härliga Terra Nova i gaffelgränden, dina gubbar böra åhalla Fredmans minne hvar gång stop ifyllas och tömmas, och ingen Bal må hädanefter anställas på den Konungsliga Djurgården om icke Fader Bergs Oboë med grolande stämma gäller till Fredmans ihugkommelse. Lohatten, Grona Lund, hafva lifvaledes blifvit skänkare af Fredmans åresto, der som derstädes till sednaste efterverlden förvara hans bedrifter. — Poeten Wetz, Corporal Mollberg, Broder Bredström med horn-giraten Anders Wingmark, Benjamin Schvalbe, Jergen Puckel, Ulla Winblad, Mamsell Spaas, Ormens pigor, ah! huru äro I alla blefne namnkunnoge genom den glants vår Fredmans vänskap behagat låna Er! —

1sta Epistelen,

Till de trogna Bröder på Terra Nova i Gaffelgränden

Kära Bröder så låtom oss supa i fred
I denna här verldens ondsko och strid,
Låt oss streta — Arbeta
Och Stampa — Trampa
Drufvorna prässa ty än är det tid,
The Oleseer är stridsbara Män
The Gutarinter hovera nu men:

Blifva besatta
Och Skratta
Och Supa
Och Stupa
Emellan Bouteillierna sen. —

# #

Slå i Stopenom Bröder slå lacket ihop,
Fly allan förargelse, töm edra Stop
I all flattja och Kjattja
Och Stampa — Trampa
Nu Bachi prässar vid klingande rop,
Bränvins Apostlar upstiga hvar dag,
Stöta Basuner förkunna var lag,
Stura och gapa — och rapa,
Och mumla I och tumla
Som hjeltar i blodiga slag. —

2.

Gå då ödmjukt till flaskan, inbördes gutar,
Gåen baklänges bort der nyckterhet rår
Var nu listige — och dristig
Och Stampa — Trampa
I Bacci vingård; Stå qvar der du står,
Sup min Theophile, Strupen är djup
Si i Damasko ligger en Slup
Fuller med Flaskor — Damaskor,
Cantiner — med Viner
Ro hit med en Slup. —

2dra Epistelen

Till de Galimater hin Sidon Konungsliga Djurgården
Kåraste Bröder, Systrar och Vänner
Med hjelp och frid
Med öhl som Gränner
Hjertat Kringränner
Fötmar och Spänner
Gör Krogdörren Vid
Drick, drick, ty nu är tid. Fin.
Hör på Violerna
Systrar med sång
Kuska på Kjortlarna
Hoppa i Språng
Ulla bind opp.
Svång din Salopp,
Skjönhetens topp,
Blomman i Knopp,
Ögat vill blunda och fingrarna kan

Da Capo kåraste:

# #

Bort med ängslan kära ste själar
Sitt ner på en stol
Hör Spelman grälar
Stryker och tralar
Med dina ~~Her~~ hälar!
Han slår sin Viol
Och raglar mot bol. fin.
Men fyll i krusena
Bränvin och Vin
Och tag af lusena
Lilla Cousine
Lotta ge hand
Nig litet grand
Sup och ibland
Kjärlekens band
Bind uti Kongen, på ängen och fjällen. — Da Capo. Bort ek

3die Epistelen

Till Bröderna och Systrarna på Kongliga Djurgården

Tr. T. Trumslagaren kommer flickor god dag
T. T. Hör hur han slår ett slag
Tr. T. Trummor och pipor, bränvin och Smör
T. T. Hör tacka virflar hör
Kära ste bröder och Systrar slå upp edra tjäll
Waflor och Struvor i grön gräset ställ. —

4:

# #

Tr: T: Dantsa på gröna backar och fäldt,
T: Hoppa på krogen Snält.
T: T: Systrar med hand i sidan God dag,
T: Barfota du och jag,
Trumla trumslagare, Mandom och Kärlek och Win,
frögdar i Själen, hvar trogen Cousine. –

# #

Tr: T: Älskelige Systrar Kjortlarna opp,
T: Solfjäder och Salopp,
Tr: T: Älskelige bröder byxorna ner,
T: Och basvioler fler,
Hey Pimpernella och hogland och söt frontinjack,
Hurra Mamseller, Gesäller och Pack. –

# #

Tr: T: Käraste ~~Systrar~~ Bröder fulla af dun,
T: Systrar drag till Paulun,
T: T: Kärlekens pilar väsas i Öhl,
T: Båtsman klif på din Stöl,
Pipan i Munnen och Skönheten in om din barm,
Trumla trumslagare trumla Allarm,

# #

Tr: T: Se fader Berg en Sup vid Violen,
T: Kåtta nu så skiner Solen,
Tr: T: Drick nu Värdinnans skål och gutår,
T: Lustig vår lefnad går,
Käraste bröder och Systrar, er har jag förundt,
Denna epistel på Amen, Trullerundt. –

4de Epistelen,

En hannerligen till Theophile, Skomakare Gesäll, under dess förföljelse, skrifven till tröst och hugsvalelse. —

Käraste min Theophile,
I hallrätten visa krogen,
Rätt nu Broder är du mogen,
Frodig buk och bälg,
Knäpp dina händer hop och Svälg,
Min Lärjunge var nu trogen,
Tag ditt Mästerbref på krogen,
Och ditt burskap välg,
Sätt på dig hatten och Murra,
I Vaggen flaskan surra,
Fri måndag hurra,
Lycka till god helg. —

Vardaste min Theophile,
Följ Bachus helt tätt uti spåret,
Häng din Mässings kamm i håret,
Tag din Kjäpp i hand,
Knyt i din halsduk röda band,
Häng Uhr Kedjan uppå låret,
Det är nu på femte året,

Du är i vårt land,
Nåsan i vädret, gerna,
Se benen hur de spierna,
Din Aftonstierna,
Tänds vid Solens rand.—

# #

Kära ste min Theophile,
Din bälghund lätt blodet rinna,
Plåstra om din ögonhinna,
Baccus sjelf dig gjer,
Blyvitt, Silfverglitt och mer,
Men var intet lik en Qvinna
Nåsan skall en gång, besinna,
På dig sablas ner,
Sablas utaf Corporaler,
På bröllop och på Baler,
Du är fataler,
Sup min Cavallier.—

# #

Älskelige min Theophile,
Med glaset jag dig förföljer,
Jag ditt huvud öfverhöljer,

Och dig mödig gjör,
Örfilar smälla lustigt hör,
Du öron och näsan höljer, Jag ber att du aldrig döljer!
Frisk och flinckt humeur,
Den som i Krantsen tager,
Som bryta vill den lagen,
Blir intet Svager,
Slaen så att han dör. —
# #

Lästen sla mitt i flinten,
Och spring; du tag i din kanna,
Drick och svär, och dig förbanna,
På revange din skurk,
Tag promt i näfven glas och burk,
Sielf Baccus skall dig bemanna,
Håll med händren för din panna,
Fächta som en Turck,
Gott schver noth unds vetter,
Femt full och aldrig mätter,
Jag vet ej bättre
Din Komakar Lurck. —

Till Sy

Kräraste b

Se fader

St

Och

Ögat är b

Se hur ha

Öh

Nu

Bom: ---

Bom: ---

Brom: Br:-

Kär

Han

Nya

Se Görgen

Pipan i m

Drick

Med

Gullguler ra

Hurra betrakta Fältskärs gesällen,
Tvålfatet blänker när vid Mamsellen,
Han svänger sig så gjarna,
Och talar i Chirurgien,
Tungar arbetar, rullar i truten,
Pladdrar på tyska polska beslutet,
Till Dannemarck tros han sig arma,
Till Viborg ell' till Stettin,
Bom..... Ryckter på nacken,
Bom..... Tyckter Polacken,
Brom: Br: Snart borde hinna vinna Berlin,
Men i det samma se hvad han gjor,
Alt ger han öfver surkal och smor,
Flottor vind och väder,
Proviant och Städer,
Fästningar och tilbehör.

Pipan i munn och bränvin vom vatten,
Dricker han och gjör fuchter,
Med hufvud hand och fot,
Gullgulen räck med styfva Djäfranger,

5te Epistelen

Till Systrarna på Termopolium.

Kära"raste bröder Systrar och Vän"ner,
Se fader Berg, han Skrufvar och spän"ner,
Strängarna på Violen,
Och Stråken han har i hand,
Ögat är borta, pannan är Skufven,
Se hur han står och Spåttar på skrufven,
Öhlkannan står på stolen,
Nu knäpper han litet grand,
Bom: ---- Kapar i noten,
Bom: ---- Skrapar med foten,
Brom: Br: Han sig förvillar, drillar ibland,
Kära"raste bröder dantsa på ta,
Handskar i hand och hattarna på,
Se på Jungfru Lona,
Röda band i skona,
Nya Strumpor himmelsblå. —

Se Görgen Puckel fläckta med hatten,
Pipan i munn och bränvin som vatten,
Drieker han och gjör fuchter,
Med hufvud hand och fot,
Gullguler rack med styfva Öjcränger,

Fått åt i nacken har piskan hänger,
Ryggen i hundra bugter,
Och kindbenen står som klot,
B:-------- Grinar mot solen,
B:------ Pinar violen,
B: B:--Pipan han stoppar, hoppar emot,
Kära ste Systrar alltid honette,
Bröderne dantsa jämt Menuette,
Hela veckan fulla,
Kak i lifvet Ulla,
Ge nu hand, håll tacken rätt. —

# #

Såg hvem det är i kappsack så nätter,
Med gula byxor, hvita stöflette,
Som dantsar där med Lotta,
Den där som har röd Peruque,
Ta mig sin tusend, se två i flocken,
Sydda manchetter, snören på racken,
Drick fader Berg och spätta,
Tvi svagdricka gör mig sjuk,
B:---- Kruset skall rinna,
B:---- Huset skall brinna,
B:-B:--Ingen skall klämta, flämta min Buk,
Kära ste Systrar tagen i ring

Dantsa och fläckta, tumla och Spring,
Är du blind och döfver,
Spelman ger nu öfver,
Kaglar med Violen kring. —

# # #

Hey mina flickor, lysta på Kjolen,
Dantsa och skratta, hör Basviolen,
Se Fader Berg Consonium,
Och hoglands med gröna blad,
Hör Fader Berg, säg du hvad hon heter,
Hon der vid Skänckten, vinögd och feter,
Gumman på Termopolium,
Är det ju, ta mig fan,
B:.....Krumpen och blinder,
B:.....Gumpen är trinder,
B:B:....Halsfras min Gumma, brumma Dulcian,
Kära ste Systrar här är behag,
Här är musique och flaskor hvar dag,
Här är Baccus buden,
Här är Kärlecks Guden,
Här är all ting, här är jag. —

6te Epistelen.

Till Kjära Mor på bruna Dörrn.

Kära Syster,
Mig nu lyster,
Med dig tala förrn jag dör,
Dubbelt öhl gör godt humeur, :/:
Enkelt öhl jag aldrig smakar,
Bränvin ängsti mitt hjerta skakar,
Och jag står på Gravens bräd,
Som en Bacci hjelte klädd,
Men föracktad och försmädd,
För min egen skugga rädd,
Kära Syster,
Mig nu lyster,
Att få taga mig en sup,
Sen går i mitt mörka djup,
Uhret pickar,
Charon skickar,
Slup,
Ta mig den och den,
Kära bror jag hickar,
Bacci sätter frögda mig an :/: —

Usla tider,
Hvad det lider,
Bara coursen nederslås,
Bättre köp på bränvin fås, :/:
Men då lefver jag ej méra,
Andra hjeltar då hofvera,
Kan ni tro då kära Mor,
Jag skull få en sup så stor,
Jag skall supa om ni tror,
Som en Kunius Lusidor,
Usla tider,
Hvad det lider,
Mitt benrangell faller ner,
Min munn åt glaset léer,
Supar flera,
Ge mig méra,
Mer,
Baccus ingen ann,
Skall mig balsamera,
Som en stor namnkunnig man. :/:

Systrar hören,
När i rören,
Uppå krogens glas och stop,
Drick min skål då allihop, ://:
Sjung om kärlek vin och lycka,
Om de gval en torstig trycka,
Om, och hur en rusig man,
Paradiset ärfva kan,
Om den orm i blodet rann,
När han första druva fann,
Systrar hören,
Bruna dörren,
Stäng för allting väl igen,
Lätt mig hamn få bulta sen,
Inte droppen,
Hålt lätt oppen,
Men,
Jag måste gå farväl,
Båd med själ och kroppen,
Hit en sup, jag törstar ihjäl. ://:

7de Epistelen.

Till Fader Berg, och Förgen Puckel

Står du och gråter,
Walthornet hur det låter, Pru.....
Lustig och kåter,
Blås Fader Berg, det låter bra, fia.
Blås till bataille,
Nå prutta din Canaille, Pru
Min Förgen Puckel nu hurra,
Hvita handskar chapeau bas,
Strå pärlor uppå hatten,
Nu han sätter,
Bakfram nu på sida bida,
Förgen vill så ha, Da Capo.

Förgen han sträter,
Hör Fader Berg arbetar, Prute.....
Flickan hon lätar,
Och vill i dantsen gifva hand, fia.
Förgen sig krummar,
Hör fader berg han brummar, Prute....
Walthornet trummar,
Blir röd i syna blå ibland,
Flickan hoppar litet grand,
Förgen han ochså hoppar, Och han stoppar,
Pipan och sig svänger, slänger,
Benen uti hand, Da Capo.—

Lustig i harmen,
Se hur han kröker armen, Prute....
Kraset i barmen
Det flächtar och det fladdrar ut, fin.
Flaskorna skaka,
Walthornen, hör de braka, Prute....
Hufvud tillbaka,
Och Görgen rak i lifvet, hut,
Hurra i dantsen blås och tiut,
Dantsa på norr och söder,
Mina bröder,
Kicktigt tolf boutelljer Svälljer
Tag i er minut. Da Capo.

Sup drick och smutta,
Hurra Walthornet prutta, Prute....
Flickorna skutta,
Kring glaset bröder, hej gutar, fin.
Öhl på minuten,
Se Fader Berg i truten, Prute....
Käften upbruten,
Nu öfver mässings brädden står,
Käraste Bröder, Baccus rår,
Venus int lif föröder,
Kära bröder,
Winet i mitt tycke mycke
Kärlek öfvergår. Da Capo.

8de Epistelen.

Till en hvar af Systrarna, men enhanneriigen till Ulla Lindblad.

Fader Berg i hornet stöter,
Se hur lilla Nymphen söter,
Svingar sig uti dants,
Se hur fader Berg han gapar,
När som Förgen Puckel skrapar,
Stöter han en Cadants,
Hurra si Ulla dantsar,
Engachanter, flor och frantsar,
Hvit sultan och blommor, skrantsar,
Hhvita ben ://:
Vid lius och Lampors skjen. —

# #

Walthorn bör man ha på baler,
Strufvor, nympher, och pocaler,
Stor sak uti Violen,
Si hon slänger armen trotter,
Hvita ben och röda fötter,
Se himmels blåa skjolen,
Hurra se bröstet gäser,
Minsta veck i skjolen fräser,
Se hur fader Berg han läser,
Noterna ://:
Kära far blås bra. —

#

Kära blås som bara Satan,
Håll Valthornet ut åt gatan,
Herrarna skall gå inn,
Friska Grefvar och Baroner,
Kom Husarer och Dragoner,
Hej frisk humeur och vin,
Hurra se Ulla skrattar,
Se hvad galonerta hattar,
Paris sin Helena fattar,
Röd och varm ://:
Blås fader Berg, blås allarme.—

#

Walthorn hörs i luften mumla,
Och Sirener kring mig tumla,
Under Apollos liud,
Ulla Vinblad kära Syster,
Du är alltid qvick och yster,
Hvarje dag så står du Brud,
Hurra jag hör dig sjunga,
Jag ser Troyas Tempel gunga,
Elder kring i moreskret liunga,
Full och våt ://:
Står du i Charons Båt.—

9de Epistelen.

Till Poeten Weltz, Klingar väl på alla Instrumenter, men i synnerhet på Basviol, och Viol de Gamb.

Hör i Orphei Drängar,
Hämmen edra strängar,
Knäppen alla, :/:
Till Apollos pris,
I som till exempel,
Uti Fröjas tempel,
Nederfalla :////:
Följer er Capris.
I som prösven gammalt öhl, gutar,
Eder önskas fuchtigt Silfverhår,
////: Och en strumpa som förmår, —

Basvioler klinga,
Tag hit bägarn svinga,
Svinga bröder, :/:
Svinga med din hatt,
Visa dina Dater,
Du har bra Camrater,
Bacci Floder :/:
Kinna dag och natt,
Glas i hand och liuftigt Strängespel,
Huile de Venus, Kummin och Canel,
:////: Bliswe broder Weltz, din del. —

Du på pindus stretar,
Och ditt blod arbetar,
Hiernan värcker :|:
I din hufvud skal,
Vid en Brudsång broder,
Ströddo du Klenoder,
Ingen märcker :|:
Dina tankeprål,
Sätt din hatt på hufvud, Kärasta Bror,
Bacci Vingård, står nu i sitt flor,
:||||: Se Cupido med sin Mor. —

Ifr de helga lunder,
Mellan blint och dunder,
Venus räcker :|:
Bägarn utur skyn,
Hon på molnen hvilar,
Hon med vin och pilar,
Sig utsträcker :|:
Kring vart Wattubryn,
Är det vatn? Nej i bara Vin,
Paradiset blommar, hurra Cousine,
:||||: Sätt dig neder, håll god mine.

# #

Fruchta intet Dunder,
Under på ett under,
Bägarn bläncker, ://:
Klar som en Jouvel,
Spégla dig, ditt hjerta,
Skall bli qvitt all smärta,
Och du täncker, ://:
Blatt på sång och spel,
Du skall bli uti din målning här,
Magnifiquet din koppar näsa bär,
:////: Bacci trohn och Froyas hähr. —

# #

Vinet gör dig fager,
Vacker som en dager,
Tag den Lotten, ://:
Knäpp hvar Basviol,
I hvart stop du tömmer,
Nytt besvär du Gömmer,
Och på botn, ://:
Se din lyckes sohl,
Lycka till Cupidos härlighet,
Att i Bacci vingård bliva fet,
:////: Drick Bror Vett, du är Poet. —

Fredmans 10de härliga Epistel,

Till de nybegynnare på Gröna Lund.

De dyrbaraste gåfvor utösas ofta af den lekande naturen. Under mildaste himmel, då de dödliga med blekmade anleten intet mägta pryda sina kinder med den purpur, som de lysande blommor vid Morgonstunden sprida. Man ser uti frusande floder kasta sina pärlor. Hvad kasta? Jo, med snöhvita fingrar, som täfla om glantsen med den Orientaliska. De gyldene fiskar i China, uppstiga i en svafvelgul ångn, utur Berliner blå Cater fästade med rosenröda bandvippor. Hvad säger jag? Skörde männen i Akrarna i de rika Indier, kunna knapt i sina glimmande tackor förlikna mot de violetta silfverar, som skjördas af deras Agate ljar. Dryckes kärleken vid de bullrande bäckar, finnas uti Castanje träd uppsatte, med konstigt virckade förlåtar. Herdinnor i Noppkins och Gingans, med solhattar af Pärlemo, gunga i Pomerants trän, och fylla luften med förtiusande röster. Där kostar ett glas af stora Mogols afton finckel, Älskelige bröder, Circa 5/12 halföre, och af det Keyserliga Myrbränne vinet som de främmande Gesanter undfå vid afskedstagande, Älskelige bröder, för en hvitten få vi så mycket, så att.---

Glasen darra emellan knogen,
Hålt i glaset du är mogen
Keysarn sitter där på krogen,
Hela dagen trogen,

Huile de Venus, och Persico,
Vära där vildt i Skogen. Da Capo.

Det är ju sjelfva fan, mina Älskeliga,

#

I en röd Charlakans tröja,
Sitter han och har en blöja,
Folket sig till jorden böja,
Sina glas upphöja,
Tårkar han glaset med blöjan: så,
Det plär hans Höghet förnöja. Da Capo

Älskelige Bröder, de dyrbaraste gåfvor utösas af den lekande naturen: Ännu gutår Sup mig tills Amen. —

IIte Epistelen.

Enhanmerligen till Bierfilaren på Kongliga Djurgården,
Filingar väl vid Hoboë. —

Fader Bergström fingra ditt Hoboë, blås,
:// Knäpp upp ditt kräs,
Håll nattrachen öppen, så ser man, hva, ba,
:// Skinnboxorna,
Hatten på,
Blås nu då ://:
Älskelige Bröder, tagen nu i ring,
Och lätt oss alla, dantsa kring. —

# #

Se där springer löparn på backen, se där,
:/: Uhlstoppet bär,
Se det gröna glaset sin Sköna han ger,
:/: Stält Cavallier,
Han ibland,
Kysser hand :/:
Älskelige bröder, blåsen allihop,
Och lätt oss tömma våra Stop. —

# #

Ach se Ormens Pigor, se Cajsa, blås bra,
:/: Se Kjortlarna,
Hvita Klackar, Sosar, och målade skor,
:/: Balen blir stor,
Nu på Bal,
Snörd och smal, :/:
Skära bröder, slå nu alla fönster opp,
Hey lif och mandom i var Kropp. —

# #

Hårfriseurn ur dantsen och löparn skall inn,
:/: Hoboë fin,
Blås nu pianissimo: Ach sicken en,
:/: Med hvita ben,
Krummar sig,
Qvick och vig, :/:
Klappar Löparn utur Dantsen der han går,
Och Hårfriseuren skall inn gutär. —

# #

Hurra Camrater, alt andas i frögd,
:/: Diuphet och högd
Gökken uti toppen och Löjan vid strand,
:/: Myran i hand,
Liksa vi,
Spela ni, :/:
Spela hoboÿster gunga tak och gålf,
Hvad slår Klockan? hon slår tolf. —

12te Epistelen. —

Enkannerligen till Anna Stina. —

Heÿ musicanter, ge Valthornen väder,
Spätta och tugg busen blås, :/:
Här mellan kistor och byttor och bräder,
Kärlekens förlåt upslås, :/:
Blås edra hundar, så ska ni få vin,
Hjerta och bränvin och Änglar och buska,
Nu Valthornen ruska,
Stå intet och fuska,
Men håll utom fönstret, Valthornet ditt svin. —

# #

Stugan är vacker, med hundra tapeter,
Kjöket i kammarn, hva ba :/:
Flickan i sängen, i särchen så feter,
Heÿ Anna Stina hurra, :/: —

Blås edra lymlar till dygdens ruine,
Lätt oss tillbedja bad Baccus och tröya,
Ty hjertat vi nöya,
Vår stuga förnöya,
Vi dö utaf kärlek, och lefva af Vin. —

Valthornen lystra, håll styft uti armen,
Blås edra bytingar, blås ://:
Se Anna Stina så hviter i barmen,
Dyrka opp skönhetens las, ://:
Käraste kommen i hog mina ord,
Kärlekens Tempel, Länder och städer,
Är bollster och fjäder,
Trappstenar och bräder,
Gator och gränder och stolar, och bord. —

13de Epistelen. —

Till Bröderna och Systrarna på Lokatten, Klingar väl vid Valthorn. —

Hej glade fredman, hvar gång han hörde,
Valthornet börja skrala,
:// Och Spelman såg,
Verlden är ej så ful som jag henne,
Ängsligt afmålar,
:// Med storm och våg,

Alt leker för vår hog,
Skönhet i hvar ögna strala,
Bränvin och dubbelt Öhl ha vi nog,
Violer på hvar krog, —

Käraste Systrar uppå Lokatten,
Heder tack och ära,
:/: Och full musique,
Holländska pipor, Tiggarns Perugues,
Kyssar som svåra,
:/: Och Jungfru skrik,
Den Båtsman han är rik,
Till Dublin skall han med Sjära,
Han där, med långa Boxarna står,
Han fick bra stryk i går. —

Edra marskattor stå intet där,
I fönstret, hat och hika,
:/: Bind upp och nig,
Blås edra Satar: Nu blåser en,
Blås alla tiliska,
:/: Blås som i krig,
Hej lustigt svinga dig,
Anna Stina och Fredrika,
Kjortlarna upp, Solfjädrarna i hand,
Gutar en Sup ibland. —

#

Se Fader Berg inn Bränvin
Han Kors gevåret står och stöter,
:/: Du rasska dräng,
Strås gröna boxor, blå räck och väst,
Kors hvad du är söter,
:/: Med gult gehäng,
En hyrvagn, vänster sväng,
Ser du intet Kusken höter,
Glas ögonen på näsan, Gevär,
Nu balen öpnad är.

#

Bröder och Systrar de klappa med händerna,
Walthornen de träta,
:/: Se Mamsell Spaar,
Rosenröd Kjortel och blåa Strumpor,
och åfven flåta,
:/: Och gul Carcas,
Rödt vin i gröna glas,
Bröder lätt os allt förgäta,
Sjungom om Karlek, ropa på vin,
Välkommen min Cousine.

#

Der kommer Ulla Vinblad, ge rum,
Och Korsgevåret undan,

:/: Blås nu med force,
Seer du Cupidos altar, slåpp inn,
Den deÿelige nlennan,
:/: Stick om du törst,
Törstgevåret nu i Kors,
Slå till porten öpna tunnan,
Kåraste bröder amen, gutår,
Det bästa återstår.

14de Epistelen.

Till Fader Berg, rörande Violen.

Nå skrufva Violen,
Hey Spelman skynda dej,
Kåra syster hej,
Svara intet nej,
Svara ja så blir vi glada,
Sätt dig du på stolen,
Och stryk din Silfverstrång,
Röda Straken svång,
Och med Armen slång,
Gör ej Violen skada,
Du svettas stor sak,
I bränvin skall du bada,

Ty under detta tak,
Är Bacci Lada,
:/: Ganska rigtigt,
Ditt kall är vigtigt,
Båd för Ören, syn och smak. —

Bland Nymphernas skara,
Är du en omistlig mann,
Du båd vill och kan,
Mer än någon ann,
De unga hjertan binda,
Och kärlekens snara,
På dina Strängar står,
Hvarje ton du slår,
Du ett hjerta får,
Att konstigt sammanbinda,
Fast på en minut,
Två ögon blifva blinda,
Och flickorna till stut,
De blifva så trinda,
:/: Hur du bullrar,
Men Nymphen kullrar,
Och du skrattar med din trut. —

#. #.

Jag älskar de Sköna,
Men vinet ändå mer,
Jag på båda ser,
Och åt båda ler,
Men skiljer ändå båda,
En Nymph i det gröna,
Och vill i gröna glas,
Lika godt Callas,
Båda om mig dras,
Ge straken méra Kåda,
Confonium tag der,
Uti min gröna låda,
Och vinet står ja här,
Jag är i vådа,
:/: Supa, Dricka,
Och ha sin flicka,
Sådant är, hvad Fredman lärdt.

15de Epistelen. —

Till Corporal Mallberg. —

Dörrarna upp, Violerna klara,
Kom och gå inn, :/:
Här är oss lustigt god vänner, att vara,
Här få vi Vin, :/:

Knäpp nu på basen och stryk Violin,
Lät nu Valthornet tala och svara,
Och Skönhetens skara,
Lig lägra och para,
Och vi oss försvara,
Med Plit och Carbin.

# #

Kom mina bröder och Systrar på baler,
Hoppa och fläng :/:
Ingen gemén är här, bara Corporaler,
Svinga dig, Svang :/:
Gjör entrechaquer med benena fläng,
Skramla med lös pengar, ören och daler,
Du är fataler,
Länger och Smaler,
Fuglig och haler,
I Morgon dig häng.

# #

Älskelige bröder, hvar tage sin flicka,
Fläng henne kring :/:
Hej i fullt flygande jucka och nicka,
Hoppa och spring :/:
Armarna ut edra Lymlar i ring,
Spy in i helvete: Hå ej å hicka,
Nu ska vi dricka,

Så hjertat skall picka,
Och buken skall spricka,
Det gör ingen ting. —

# #

Blås edra Satar, och hållen er raka,
Hvisla och tjut ://:
Fönsterna öpna, trosbottnarna braka,
Hoppa nu ut, ://:
Armar och ben ska vi krossa till slut,
Ut genom fönstren, och hoppa tillbaka,
Flaskorna skaka,
Och Satterna smaka,
Och piska din Maka,
Och håll nu din trut. —

16de Epistelen.

Förmodeligen en Elegie öfver slagsmålet på Grona Lund.

Gråt Fader Berg och Spela
Din pipa sorligt Stäm, ://:
Och örat Skäm,
Ditt bröst kan ingen hela,
Det prustar Öhl och märg, ://:
Gråt Fader Berg,

Du denna stora stuga,
Du full af flickor mins,
Är nu så tomt, att knapt en enda fluga,
Uti takett fins,
:/: Här syns ej Görgen Puckel mer med hatten buga, :/:
Liksom en Prints. —

# #

Här syns ej bord och bänckar,
Blått dörrar utan lås, :/:
Din pipa blås,
Der förr stod bord och skänckar,
Och bröder uti kring, :/:
Syns ingen ting,
Der förr du stod till vänster,
Och på ditt Valthorn gol,
Nu synes bara sönderslagne fönster,
Och en gammal stol,
:/: Och fafängt Spelman väntar fler förtänster, :/:
Med sin Viol. —

# #

Där förr hvar tillja darra,
Vid Stampning larm och dån, :/:
Syns ingen span,
Där murckna planckor knarra,
Och skorsten svigtar nu, :/:

Blås kära du,
Där förr man såg Trompeten,
Ur fenstret flickas ut,
Nu syns trasor af gardiner och Tapeter,
Flägta hvar minut,
:/: Och fafängt ser man hästar, vagnar, och Cisareter, :/:
Kring hvarje knut.

När bröder ej förlikas,
Plär leken lyckas så, :/:
Min rygg är blå,
En örfil kan undvikas,
När som man ingen gjer, :/:
Blås intet mer,
Hvar en ej mer må dricka,
Än honom är beskärdt,
Ty i Corporalens kanna nästan skjcka,
Är intet värdt,
:/: Och aldrig dantsa med en annars flicka, :/:
Det har jag lärdt.

Fredmans 17de Epistel.

Till Caisa Stina

Sandt var det! Ingen dricker: Drick kära Siäl: Skåder glasen, nom på bordenom i krogenom; betragter stopenom på hyllomen, innom skåp dörrenom. — Märcker huru det gläntsande tennstopet som Caisa Stina står där och håller, lik som talar till dig. Hey kära Siäl, fugta din aska: frilliga kära Syster; frilliga mina bröder, Vet ni huru det kommer mig före: det kommer mig så före, som ingen kan komma sig före, förän vi ta oss en skunck. Va ba, hur sa, Gutår kära Siäl.

Gutår bad natt och dag,
Ny vällust, nytt behag,
Fugta din aska,
Fram bränvins flaska,
Lydom Bacci lag,
Gutår bad natt och dag,
Si vår Syster Caisa Stina,
Si hur hennes flaskor skina
Kära tag hit stopet! :|: :|: grina,
Grina svälg, och drick som jag.

Jag är den som skall töma stopet; det är du som skall slå i, Och det är ni bröder, som hafven att beskaffa med Öhlet, att oss intet af saften tryta må. Manquerar oss bränvin fallerar oss Öhl, si så fallerar oss alt: Courage ytterligare Courage. Huru många äro vi: Legio ty vi äro många, Gutår Förgen

Puckel

36. Puckel, hej Benjamin Schvalbe, Sein diener Erie Bergström: Dricker du Anders Vingmarck, redelige broder Berg, och du Christian Samuel Bredström. Broder Bredström, som ligger under bordet, Gutår, trampa intet på Öket: Knäpp på Violerna, slå på trummorna, håll fast i Stoppet:

Gutår ett laga fång,
Vår sorgedag är lång,
Lång är bouteillen,
Trumla Reveilljen,
Sup än om en gång,
Vår sorgedag är lång,
Caisa Stina står och tappar,
Hela hjertat i mig klappar,
Bara ingen Stopet, :/: :/: nappar,
Då gör jag min Svane fång. —

Fredmans 18de Epistel

Hvarutinnan han tyckes, 1o afmåla natten med dess nöjen. 2o för ögonen ställes ett slags Equilibrium, emellan Vinets och Kärlekens styrcka, men omsider härligen uppenbaras öfvervigten; förmodeligen skrefven af vår Auctor, i dess yngre åhr.

Skyarna tjocknа,
Stiernorna slocknа,
Stormarna tystna, som örat upfylt,

Staden i dimma,
Tornet nu glimma,
Månan försilvrar hvad Solen förgyllt,
Hundarna skälla,
Portarna smälla, :/: :/:
Spänn nu din bas,
Hvart man sig vänder,
Pottor i gränder,
Skinga i gatan: hej lustigt Calas.

Ställ dig vid bänken,
Ragla mot skänken,
Känn dig nu före, hvar står din boutelje,
Gramla och skakan,
Och under hakan,
Sätt nu Violen, och skinga, och svänng,
Spatta och trampa,
Fila och stampa, :/: :/:
Knäpp littet grand,
Himlen dig löna,
Se på din skön,
Sömnen i ögat, och liuset i hand. —

Kära ste bröder,
Hjertat det blöder,

Nu har jag flickor och flaskor och Ljus,
Horn och basuner,
Fistor, Paukuner,
Se Fader Berg med sin läder Carpus,
Ulla i färcken,
Kör Spele värcken, :|: :|:
Hoppa i fläng,
Vänner och fränder,
Klappa med händer,
Släng edra fatar, släng lagom, släng, släng.

Låtom oss stimma,
Ljusena glimma,
Kundt i kring väggar, panelning och tak,
Nu för jag ordet,
Flickan på bordet,
Svept uti blommor, som retar vår smak,
Alt ting oss retar,
Spelman arbetar, :|: :|:
Och gör en drill,
Flickorna blunda,
Lätt oss åstunda,
Lätt oss åstunda, hvad hjertat det vill.

# #

Den som bedröfvad,
Blifver bepröfvad,
Bad uti lycka och afvund och tid,
Glömma sin lycka,
Afvund att trycka,
Gör han hvar timma här lustig och blid,
Dantsar i Salen,
Tager pocalen, :/: :/:
Kopar Gutar,
Slänger med armen,
Tager i barmen,
Tumlar med nymphen i sängen der står.

# #

Den som med pilar,
Vaknar och hvilar,
Gör för sin sköna all ting hvad han gör,
Sackar och brinker,
Tappar och vinner,
Tar en bit skincka och bränvin och smör,
Hurra Camrater,
Trät som Soldater, :/: :/:
Stäm dader Berg,
Vi oss förlusta,
Låtom oss pusta,
Än har vår himmel sin mörck blåa färg.

Slång edra satar,
Står du och prater,
Sluta med pollskan, och fan far i dey,
Hurra Courage,
Slång ert bagage,
Kasta Violen åt helfvete hey,
Hey han är rutten
Kastan i putten, :|: :|:
Lustigt jag, lyr
Lätt mig få hurra,
Supa och surra,
Venus jag följer, men Baccus jag flyr.

Fredmans 19de Epistel.

Till Syster Lisa.

Systrar och Vänner,
Och hvar en mig känner,
God dag
Pickare slamra,
Och ramla, :|: :|:
Låtom os surra,
Med hattarna hurra,
Som jag,
Hjerta i barmen,

Kör Armen, :|: :|:
Hurra gutar,
Just kungligt jag mår,
Hör på Pukslagaren huru han slår, :|: :|:

Lusena glimma,
Och flickorna stumma,
Med ras,
Se hur de kriga,
Och niga :|: :|:
Solfjädren flägtar,
Marskalken slår Neetar,
I Glas,
Se hur de dricka,
Och hicka :|: :|:
God dag min Cousine,
Si Struttor och Vin,
Se Förgen Puckel med Caraffin :|: :|:

Förgen sig bugar,
Han laspar och trugar,
Så Skönt,
Talar Franzyska,
Och Tyska :|: :|:
Blommor på armen,

Bouquetter i armen,
Och grönt,
Benen så hvita
Som Krita, ://: ://:
Spänd på litt fått
Med rack Violette,
Blått foder under, hey menuette .://://:

# #

Qvinnor och Männer,
Och Jungfrur och Svänner,
Allarm,
Bort med all smärta,
Frisht hjerta, ://://:
Saften är mustig,
Och Förgen blir lustig,
Och varm,
Hör hur han pladdrar,
Och pladdrar; ://://:
Haltarna på,
Kom dantsa ni två,
Ulla och Förgen, lätt dantsen gå. ://://:

# #

Fy tunnor tusend,
Det dryper af liusen,
Nu flott,
På Kobe de rongen,

Pompongen :||:||:
Står du och gråter,
När Froya uplåter,
Sitt slott,
Bland ängla bilder
Så milder :||:||:
Slår hjertat tätt,
Ge dgat sin rätt,
En Nymph Sandre, och en Brynette :||:||:

Lisa med stubben,
Som niger för Gubben,
Där står,
Med stora buken,
Peruquen :||:||:
Se hur hon fäktar,
Kring axlarna flächtar,
Rödt hår,
Med öppna armar,
Hon larmar :||:||:
Grinar mot Solen,
Se Gulgula Kjolen,
I Görgens kna sitter hon på stolen :||:||:

# #

Klinga Boutelljer,
Min Kronsup jag wäljer,
Gutar,
Karleken sticker
Jag dricker :|:|:
Låtom oss alla
Den Venus åhalla,
Här står,
Tom minna Säfter,
Och Kraftes :|:|:
Pukor gif Ljud,
Se Kärlekens Gud,
Hvem vill bli Brudgum? Här ha vi Brud. :|:|:

Fredmans 20de Epistel.

Till Broder Bredström.

Så å nu alla församlade här
Erie Bergström och brodren Sehr,
Benjamin Schwalbe, oui mon frere,
Vi å alla här,
Pishorna smälla och Kuskarna slås,
Nu kommer Vagnar och chaisar och tras,
Herrskapet stimma vid Lychtor och blås,

Och Kuskarna skäs,
Slägter och Anförvanter,
Nymphor och musicanter,
Walh: /: /:
Balen öpnad är,
Anders Vingmarck med sin Fru,
Petter Bredström med sin Kärsta,
Hej gutar en sup ännu,
Den var af de smärsta,
Skäll Anders Vingmarck välkommen bror,
Och Gutar Otto Olssons mor,
Syster Jeana med bjäs och flor,
Saloppe och röda skor. —

Ödmiuka tienare se Fader Berg,
Walthorn af mässing med bulor och Arg,
Kors hur du Svettas bad Olja och märg,
Gutar Fader Berg,
Med stora pumpskor på förfäders bruk,
Kandiger Mattråck och Skuren Peruque,
Halsduk af läder och gjördel på buk,
På förfäders bruk,
Stugan af Nymphor prålar,
Skurra Valthornen strålar,
Walth: /: /:

Jeana Hon är sjuk,
Syster Jeana illa mår,
Öpna Carmen Sku vi hälla,
Litet Hoglands vin en tår,
Litet Pimpernella
Klinga Bror Vingmarck för lilla Cousine
Kärlekens blommor sku vatnas med Vin,
Munnen bebådar en leende min
Tag fram Caraffin.

#

Jorgen Puckel tag Hatten i hand,
Var icke hjulbent nå Skrapa i Jand,
Gör Capricoler och Stupa ibland,
Med hatten i hand,
Släng hvita handskar och hoppa min Bror,
Du kan bli lycklig mer än du tror,
Bredströms Käraste, prägtig och Stor,
Bjud opp min Bror,
Lustigt i dantsen Svinga,
Hurra Valthornen Klinga,
Walthe :ſſ: ſſ:
Med ett ſtatligt Chor,
Lyfta Gumman upp och ner,
Freyas tempel skall du skaka,
Broder Bredström intet ſer,

Lätt Walthornen braka,
Stöta i Valthorn med ljuftligt Allarm,
Jorgen han lyfter sin sköna på Arm,
Ögonen gnistra af kärlek och harm,
Och Bredström står så varm. —

// //

Nå broder Bredström, hur är det nu fatt,
Stå ej å flåsa så trumpen och matt,
Här har du glaset fått på dig din hatt,
Hur är det nu fatt,
Jag skall säga dig, pauvre Ami,
Aldrig på baler dra fram jalousie,
Här äro tuppar med Sporrar, slå i,
Drick, drick mon ami,
Här går det till just ärligt,
Valthornen gny förfärligt,
Walth : // :
Stalt tupp Luserie,
Kaisonnerar du ditt tår,
Jag Valthornen slån på truten,
Lyster Bredström pollskan går,
Är nu ringen sluten,
Jorgen Puckel, hvad fan är du här
Anders Vingmark och Brodren Pär
Erie Berghström och Jeana står där,
Nu balen sluten är. —

# #

Men hvar är bränvin, klockan slår,
Bränvackten ropar, trummorna går,
Flickorna gäspa, gusinna de grå,
Hör klockarna slå,
Stiernorna blänckа och slockna och dö,
Mörcker omringar båd klippa och sjö,
Nu blir jag kärlig, fins här ingen illa,
Som örckar dö,
Han dör och jag vill leva,
Ach skönsta barn af Eva,
Walthy :/:/:
Ach allt kjött är hö,
Här är jag och där står säng,
I min själ Cupido strider,
Bröder dantsa nu i fläng,
Bredström står och qvider,
Broder Bredström, hvad fan skall du här,
Tag en sup bränvin och skorpan begär,
Nu ser du ut som en Lucifer,
Men balen slutat är.

Fredmans 21sta Epistel.

Klingar väl vid Fleutraveren.

Systrar hören min Musique, uta' Fleutravere, :/:/:
Ljudet örat Skärer, :/:/:
Under löje stoj och Skrik,
Verlds bekymret vik,
Kära Systrar, lätt os alla glada bliva,
Lätt os våra lustar, fria tyglar giva,
Hvar en följe sitt begär, :/:
Glöm alt lifs besvär.

#

Ge nu fleuterna en ton, blås för hela laget, :/:
Nymphen är i taget, :/:/:
Och vid Kärleks gudens trohn,
Dantsar jag och hon,
Skiöna ögon hvälfva kring och kasta strålar
Nymphen gér sin hvita hals; Kors hvad den prålar,
Hur hon sjunger: Mon berger, :/:
Glöm alt lifs besvär.

#

Mina bröder lif och mod, Dantsa hör de Spela, :/:/:
Kom och hjertan dela, :/:/:
Intet svart och ängsligt blod,
Flaskan vår Klenod,

Mina barn! förän skjönhet skall ert hjerta såra,
Lätt er Bacchus häldre får er hjärna dåra,
Och vid Vinet glad och kiär,
Glöm alt liss besvär. —

Fredmans 22dra Epistel.

Skrifven vid Ulla Winblads Säng, sent om en afton.

Fram med Bas violen, knäpp och skruf va,
:/: Skiut skrufven inn,
Pip och kuttra som en Turtur Duf va,
:/: Gör för Makan sin,
Släng din peruque, och bulta din hjessa,
Blif ej svart sjuk, modig och rädd,
Lätt mina ögon tårar pressa,
Uppå Ulla Winblads bädd. Uppå etc.

# #

Fader Berg gutar, mitt bröst mig klämmer,
:/: Mitt hjerta klänn,
Hur det klappar vid hvar ton du stämmer,
:/: Och svider sén,
När jag ser dig så tänek, att jag finner,
Kylas svalka och ro i mitt bröst,
Ty med ditt glas du mig påminner,
Att mot kärlek finnes tröst. Att mot etc...

Men mitt öga, ser just i en dimba,
:/: Just Frogas graf.
En paulun kring hvilken lampor glimma,
:/: Drag skona af,
Helga det rum, der skönheten hastar,
Sina Liljor döden till rof,
Du min Vestal till målet nu hastar,
Och min siäl är i behof. — Och min ety: —

Se den hvita barmen hur den flämtar,
:/: Knäpp litet grand,
Se hur hon sin Myrten krona hämtar,
:/: Utaf min hand,
Se hennes ögon trotsa just döden,
Med sin klarhet styrcka och färg,
Hör hennes sang om Jungfrunes öden,
Hör du Hör du, Fader Berg. — Hör du, ety: —

Se nu kött och blod i skönsta prydnad,
:/: Förklara sig,
Mina känslor från förnuftets Lydnad,
:/: Draga sig,
Draga mig dit, just dit där du ligger,
Än får du ej lida af,
Nu skall du dö, min Nymph jag dig ligger,
Qvikna åter i din graf. — Qvikna, ety:

Fredmans 23die Epistel.

Till Lokatten.

Hurra, Courage, Bagage, god dag Bröder: Fricht i flaskan: Undan med Dammspelet, du beckbyxa, med din långa Hallandska pipa der, du skall bli Damm. Jag: Slå i och Sup mig till. Hörr det blixtrar ur Castell gluggarna. Peter Ifvar Son kommer från Bourdeaux: han ligger ju i Categatt, Canaille. Gu tar han kommer från Dantzig. Ti den röda flaggen; Blå är hak: Än en Sup gutar: Än en Sup: han är röd säger jag: han är grön säger jag: hurra hurra Hurra Stryk på Violerna. Akta fönsterna, Hej flickor, Svinga med hatten: Jag hit Öhlstopet, Klinga och dricka. Gutar fader Berg: Det skall vara Petter Ifvarson skål: Hej sam Topps seglets skål: Jag har den äran dricka Topps Seglets Skål: Hej tacka tolfpunningar! Hurra, hurra, hurra Nu får vi Vin, och Dantziger dobbelt öl: Flaskor med silfver tullpaner i kanterna och gullbränvin: Stryk på Violerna, Stöt i Trompeterna, Bind upps och dantsa; Dantsa edra papegoyor: Blås edra Torndyflar.

:||: Båtsman tag nu din lufva,
Tugga din strufva,
Och i min stuga,
Dantsa med din Nymph,
Gör henne ingen Skymph,
:||: Kuttra du lilla Dufva. —

Fy har du snufva,
Lyfta din hufva
Ma petite Bergère,
Du utan nasa är,
Fy siu tusend, neis jag tachar
Hör valthornet hur det hachar,
Hör du nymph med hvita klachar :/:
Med Corsette och Girandoler,
Jag blir skär,
Burdus ditt bröst begär. —

Fria i helfvete Siögren: kan du bli kär i ett Troll, med svart flanells kiol, ett par röda boucle de nuit, och en barbent fot, med en utsliten Triumfants toffel: Siögren: Fa hör du Siögren — hvad tycker du om henne där, med gula Damask kiolen, och Kallmincks liftycke, hon som står barfota der och skrufvar på Basviolen, hör du Siögren: Verda! hwem är det: Hey der kommer en tyska, det är en Italienare, med de 12 Apostlar på ryggen. — Hvad kostar kung David till Häst, med en löpare fram för sig. — Acht fliber mein herr: Ta mig siu tusend, alla äro de från Bourdeaux: Gutar hey flickor, God dag herre: Dulo vino della pace: hey han tycker om Calaset. Än en Sup Loca di dio arrivera Sentoste à questa citta: Sup din f.....a. Se på Danskan hur han svänger sig. Rashets far lilla sup, elljers ska vi banske dey: Blir du bange. I ägte mends horer, i rumpevrickar, är det ingen skam i

jer. bär i raabe sådan uds Borgmästarens gade. Sanden ser man logera på Radhuset. Se Biorda mat. Blås i Trompeterna. Good dam you, how dou you. Machen sie mir kein spasen nicht. I alla vina, ja ofta tauna. hurra blås i trompeterna.

:/:/: Lått nu musiquen skrala,
Nympherna pråla,
Stiernorna stråla,
Kring det hvalfva blå,
Lått nu musiquen gå,
:/:/: Dantsa bort klack och såla,
Alt ting vi tåla
Lått oss afmåla,
Fröyas lifs behag,
Och lydom hennes lag,
Sjungom bröder sjung min visa,
Kärlek skall mitt hjerta spisa,
Werlds bekymret till en lisa, :/:/:
Sjungom systrar nu med Bröderen gör sora jag,
Och drick båd natt och dag.

Fredmans 24de Epistel.

Som är ett Soloquium, då han låg midt emot Baneo huset, vid Krogen Krypin, sent om en sommar natt år 1768. Besvaras af fleuterna.

Elegie. —

Ach du min Moder, säg hvem dig sände,

Just till min Faders sång,
Du första gnistran till mitt lif uptände,
Och jag arma dräng,
Blått för din Låga,
Och din formåga,
Wandra trötta stig,
Du log och skalka,
Hur du dig svalka,
Bran min blod i dig,
Du bordt hafft lås och bom för din Jungfru dom. ://:

Tvy den Paulunen, tvy och det verke,
Man till din brudsång tog
Tvy dina Ögon, och ditt Jungfru märcke,
Som min far bedrog,
Tvy denna stunden,
Då du blef bunden,
Och ditt bröst beskref,
Tvy dina fötter,
Då du blef trötter,
Och i sången klef,
Ell kanske på ett bord, att min bild blef gjord. ://:

Ett troget hjerta jag platt föragtar,
Tvy både far och Mor,

Här ligger jag i rännsten och betragtar,
Mina gamla skor,
Ivy täcka hasor,
Fackan i trasor,
Skjortan svart som sot,
Se på halsduken,
Lambskins peruken,
Och min snéda fot,
Det kliar på min kropp, kom och hjelp mig opp. :|: |: :|:

Men krogdörn öpnas luckorna skrufvas,
Ingen i staden klädd
Stiernan af morgonrodnan Liksom skufvas,
Ned i knollnens bädd,
Hvar är nu kappan,
Här ser jag trappan,
Ned till Bacci rum,
Solstrålar strimma,
Kyrktornen glimma,
Luften blir så lium,
Gif mig en sup, min själ torstar snart ihiäl. :|: |: :|:

Se mina händer magra och kalla,
Darra vid larm och dån,

Se ~~mina~~ dem af vanmagt vid min sida falla,
Liksom visna stran,
Ögon och Sinder,
Altsammans binder
Dubbel Skröplighet,
himmel min tunga,
Årskar ej sjunga,
All den frögd jag vet,
Om härlek ro och qval, om en full Pocal. :||:

Läska min tunga, ach söta Safter,
Sprid nu i Härlek liud,
Jag är en hedning: hierta mun och Kraffter,
Dyrka vinets gud,
Faltig försupen,
I denna Krupen,
Fins min rikedom,
I alla öden,
I bleka döden,
Kigtar jag min gom,
Och i min sista stund, glaset för min mund. :||:

Nå sa gutar jag vill mig omgjorda,
Kagla till bord och stop,
Nu skall de styfva lemmar blifva smorda,
Smorda allihop,

Hurra Courage,
Lustigt pagage,
Frisht i flaskan hej,
Nu är jag modig,
Tapper och frodig,
Och fruktar ej,
Ännu en Sup ell par, tack min Mor och far. :|:

#

Tack för ert sånglag, skål för hvar trogen,
Som gör vid brudstoln svång,
Tack du som verket högg och drog ur skogen,
Till min födslosäng,
Tack för din låga,
Och din förmåga,
Du min gamla far,
Kunde vi råkas,
Skulle vi språkas,
Supa några dar,
Min bror du blifva skull, och som jag så full. :|:

Fredmans 25te Epistel

Som är ett försök till en Pastoral i Bachanalisk smak, skrifven vid Ulla Winblads öfverfart till Kongliga Djurgården.

Blåsen nu alla, dy:

Hör Böljorna svalla åskan går
Venus skall befalla der Neptun rår,
Simma Tritoner,
Och sjung bland Millioner fröjas lof,
Svara papillioner i Mepturs haf,
Se Venus i sin pragt,
Kring henne hålla vagt,
Änglar, Delphiner, Sephirer, och Paphors hela magt
Vattu nympheer plaska kring, i ring. —

# #

Foglarna qvittra,
Och fiskarna spritta i sitt rum,
Gässerna de sitta, på hafvets skum,
Vädrena blåsa,
Se böljorna krusa, Buga ned,
Skyarna blir liusa, och solen ler,
Venus på fältet är,
Snäckan som henne bär,
Strad med vimplar, och blomster, den gula vassen skär,
En Tritton med Sohlhatt stor, -- nu ror. —

# #

Dan hörs från Logen,
Säden full mogen klintrar nu
Göken gal i skogen, så matt kuku,
Kråka och Vipa
Nu näbbarna slipa flyga snält,

Pan han tar sin pipa och blåser gällt,
Hjortarna stångas slås,
Ängarna fly som blås,
Glimmande, skimmande Venus hon Jomnar i sin Caross,
Går inn i Palemons tjäll, -- i qväll. —

# #

Venus du täcka
Fritt bärga din snäcka vid vår strand,
Lushan skw vi väcka med glas i hand,
Och mina Vänner,
Hvarén af er känner mina drag,
Blåsen goda vänner, Valthornen tag,
Du Ulla Vinblad kåt,
Gungar i roddar båt,
Du är vår Venus: Mamseller, Gesäller gör din stat
Stig i land på paphos ö, — min mo. —

# #

Om denna parken,
Kär Kärleks Monarchen och en kung,
Diurgården heter marken, stöt valthorn, sjung,
Siung till exempel,
Om fröyas små tempel, som här står,
Med uraldrig stempel, och måssa på,
Siung här om Jungfru mord,
Och hur en brud blef gjord,

Hur under Valthorn, hon kämpar och spritter på ett bord,
Ulla Vinblad ingen skymph, — min nymph. —

# #

Nigen och buga,
Stig inn i min stuga, dantsa om
Fröyas barn å sluga, kom Ulla kom,
Hör du ej ruset,
Se verlden i huset, fader Berg,
Valthornet och kruset, ger Gubben färg,
Diurgårds herdinnor snäll,
Här är Palemons tjäll.
Här ser du herdar som ragla båd morgon, middag, qväll,
Herdar utan lamb och får, — Gutår.

# #

Blås Musicanter,
För Ulla galanter, och förnäm,
Skira engageanter, och Diademe,
Pulta chignioger,
Och svång kobe de konden, vid och stor,
Dantsa i portgangen. Ett ståtligt Chor,
Dyrka Cupidos namn,
Öpna din varma famn,
Pusta, och kruma och flåsa och bleckna som en hamn,
Hjertat klappar, pulsen står, — han slår. —

Siungom då alla,
Lätt Kärlek befalla våra lif,
Lätt oss Spelmän Kalla till tidsfördrif,
Svalken vår tunga,
Och låtom oss Siunga Frihets Sång,
Dantsa gamla och unga, nu på en gång,
Sympher och frisk Calas,
Vällust i blod och glas,
Sömniga ögon, frisk hjerta, Violer, sång, och bas,
Hvar Epistel innebär, och lär. —

Fredmans 26te Epistel.

Till Kära Mor på Fyrhanten.

:|: Kära Mor,
Slå nu hand på Kiolen,
Hör på bas Violen,
Dantsa tiack och Stor,
:|: Kära Far,
Fader Movits Klinga,
Lätt nu qvinten Springa,
Frisk du strået tar,
Stryk och knäpp, och Sup och dundra,
Lätt hin hale stå och undra,
:|: Hvem som är hans Kar. —

:/:/: Mutter hör,
Skaffa vin och flickor,
Bad med Smäck och brickor,
Allt mig lika gör,
:/:/: Stopet fult,
Håll i musicanten,
Står uppå fyrkanten,
Rätt nu blir tumult,
Hurra flickor och Violer,
Brutna ben och Caprioler,
:/:/: På hvar fylle bult, —

Fredmans 27de Epistel.

Till Bränvins advocaten Fader Kulkus om något som passerat. —

Sitter du ännu och liuger,
Och ur flaskan suger,
Välfver stop och är så sluger,
Och på Spelman ser,
Kulkus intet åt du krusar,
Parten inn nu rusar,
Präses sitter ren och snusar,
Räknar Mynt och ler,
Spörtlen delar,
Spelman spelar,

:// Kilachan är om jag ej félar,
Elfva eller mer. —

Bredströms kärsta illa låter,
Niger diupt och gråter,
Caisa Vingmark skänchte åter,
Præses ett tiog ägg,
Uprop, kulkus, tag din varja,
Du ska inn och svärja,
Kan du själen intet bärja,
hand på boken lägg,
Han är listig,
Jag är dristig,
://: Lagen klar och rätten tvistig,
Styrk dig om ditt skägg. —

Caisa si med stora Buken,
Hvit och ren och struken,
Præses rycker på peruken,
Och blir jätvig skjelf,
Hur han bläddrar uti lagen,
Præses denna dagen,
Synes sjelf med Themis tvagen,
Uti fröyas Elf,
Caisa niger,
fram hon stiger,
://: Præses och notarien tiger,
Hvälf om stopet, hvälf. —

Fredmans 28de Epistel.

Lämnad vid Caisa Lisas Säng, om aftonen den 30 Juli 1771. —

Glimmande Nymph, blixtrande öga,
Sväfvande hamn på bollstrarna höga, bis.
Menlösa styrcka,
Kom kom inn att dyrka
Vid ett smalt och utslaket lius,
Sömnens gud, vår Morpheus, fin.
Knäpp af din Stubb med vanmagt och längtan,
Öpna din barm, min liufliga trängtan,
Och lägg på denna Stol,
Särck, Boxor, Kofft och Kiol,
Lägg dig och somna vid min Viol,
Basso l. ℔. l. l. l. l. Da Capo. —

♯ ♯

Lustan begynn, hör Caisa Lisa,
Foglarna fly och sluta sin visa, bis.
Solen slocknat,
Och fästet har tiocknatt,
Ensligheten tystnad rår,
Jag till Fröjas tempel går, fin
Skiut Sången ut bollstrena skaka,
Blif hvarje qväll, hvar främling en Maka,
Och öpna din Paulun,
Med fiäder damm och dun,
Hör min Viol, stark som en Basun.... Basso. l. l. l. l. Da Capo. —

# #

Fröja ditt hvalf och dina stoder,
Villar min Syn, bland blomster och floder, bis.
Känslan du drager,
Jag leker och tager,
Svimmar, sommar, suckar dör,
Caisa Lisa mig tillhör, fin
Caisa du dör, himmel hon andas,
Döden ger lif och Kärlek bortblandas,
Men ach säng botten sprack,
Mitt Lärben himmel ach,
Håll med Violen Movits stor tack. —
Basso. / / / / / / / Da Capo. —

Fredmans 29de Epistel.

Rörande Mutter Berg, och angående Lotta i Kalmätare Gränd, om hvad som passeradt. —

Hvar står violen, säg min Son
Mutter gutår, han står där i vrån,
Skall jag dra till?
Gör som du vill,
Sätt dig vänd upp och ner på sån :// :
Skrufva nu strängen, klang och dån, :// :
Movits nå kära börja
Gråt ej hvi skall du sörja
Karl är Karl, skall du vara så rädd om ditt skinn,

Lätt mig se huru diupt hirschvängarn tog inn,
Mutter i hufvet jag fådt fyra hugg,
Ett uti armen gutår nu i miugg,
Mutter gutår,
Två hugg i mitt lår,
Blått för mitt tål,
Fan till Corpral,
Han ville jag sku Spela, jag svara hut,
Dermed så slog han mig, :/: på min trut. —

Når skedde det, var Karln besatt,
Mutter gutår det skedde i natt,
Jag grep en drill,
Vips slog han till,
Slog af peruken, och min hatt, :/:,
Och dantsa goltvet kring med skratt, :/:
Derpå så i minuten,
Fick jag ett slag på truten,
Och den bésten var kår uti dottren som jag,
Och jag ropte på Lotta hirschvängaren tag,
Krögarn i skjortan han kom också ut,
Vips gaf han Krögarn ett slag på sin trut,
Krögarn han svor,
Och ropte på Mor,
Mor var Bastante,
Hon gaf Galante,

Krögarn en örfil, och Corpralen log,
Och Mamm och hustru :/: jag bedrog. —

#

Tyst Mutter tyst, jag var ej känd,
Aldrig jag spelt i Kålmätar gränd,
Satans Allarm,
Mitt lår och min arm,
Lårbenet brast, och höft och känd, :/:
Nu har jag skrufvat Strängen Spänd, :/:
Si nu hur Knogen Springer,
Mutter mitt Sjuka finger,
Aj, skinntutan föll inn uti Basviolen,
Aj, si plastret der ligger det under stolen,
Stråken afbruten, och taglet är alt,
Lotta är borta och bränvinet kalt,
Mutter gutar,
Mitt bröst har ett sår,
Den mig det gaf,
Opkar min graf
Kålmätar Lotta är en ordsak till alt,
Mutter i går geck hon, :/: med en palt. —

Fredmans 30de Epistel.
Som är dess sista tanckar, Elegie. —

Gubben är gammal, urväcket dras,
Visarn visar, timman ilar,

Döden sitt timglas har stält vid min glaf,
Kring boutelljen strödt sina pilar,
Torstig jag skådar min Stierna och sol,
Hör Vandrings man, hör min basviol,
Basso. ////// Movits din tienare hvilar. —

#

Klaraste skötę, liufliga barn,
Sorgligt de blommors lif förödes,
Som gaf min far till min Sveda och harm,
Vällust i den säng jag föddes,
Men båda sofva, Gutar i förtret,
Siung Movits siung, om hur ögat det gret,
Basso. ////// Vid de Cypreser som ströddes. —

#

Raglande skugga, brusiga Min,
Skapad att Baccus gå tilhanda,
Bläddruger tunga af Bränvin och vin,
Känner du nu, far min hans anda?
Fröja och Baccus gaf kring dem ett sken,
Movits gör nu, att bland deras ben,
Basso. ////// Detta mitt stop må sig blanda.

Fredmans 31sta Epistel. —

Om ett anstält försätt emot Ulla Winblad.

I dag såg jag ditt barn, min Fröja,

I Ynsmeds Grand,
Uti en svart garnerad tröja,
Så snörd och spänd,
En kullrig vidd af många stubbar,
Bias och granlat och flärd,
Men i des fiät såg jag två Gubbar,
Med långa svärd. —

#

Hon vände sig och floret flägta,
Fätt af och ann,
Des ögna glants, så dyr och ägta,
Bland tårar brann,
Ett qvinligt öga, fult af tårar,
Och en flåsande röst,
Såg mig hvad mer, vår ömhet sårar,
I manligt bröst. —

#

Från topp till tå, min Nymph jag granskar,
Bedröflig syn:
Hopknäpta stråks två Klippings handskar,
Med bön till Skyn,
Des kiortlar rycks, kåret stannar,
Perpendickeln sprang af,
Sist Nymphen skjelf den krants förbannar,
Som Freya gaf. —

#

Du stränga hand, som kärlek dödar,
Med raseri,
Märk Ullas lilla fot sig mödar,
Och hon blir fri,
Kring Templet hennes ögon, hvälfva,
Der hon Themir nyss rönt,
Fast Politiens drottar sjelfva,
Dess hiesa Krönt. —

#

Så skynda dig att Fröja lyda,
Glöm afvunds band,
Lätt nattens blåst din himmel pryda,
I Paphos land,
Kom tekna med din bild en lusta,
Som ger naturen lif,
Gråt intet mer, håll upp att pusta,
Stärck afvunds skif. —

Fredmans 32dra Epistel.

Bäckmanskan, om en vinter afton.

Mutter porten är stängder,
Luckan skrufvad: hör min violin,
://: Lustig god märgon och vin, fin.
Lotta är du befängder,
Sömnig, rödhårig, och dum som ett svin,

2.

:||: Surögd Koppärrig och stinn
Ulla med lurfviga håret,
Hon med ofärdiga låret,
Lätt henne komma inn,
:||: Cousine, :||: Fäll Gardin. Da Capo.

# #

Inga bönor din satan,
Kappsäcken klarfvig, du fryser jag tror,
:||: Varmare i mitt Contoir, fin
Månn försilfvrar nu gatan,
Biällorna klinga, slädtravaren stor,
:||: Blixtrar med glimmande skor,
Duns uppå duns uti gropar,
Hör du hur Brandvagten ropar,
Nu tyska posten for,
:||: Tenor, :||: Hur sa mor: Da Capo.

# #

Här är dörren till Contoiret,
Eld på Spisen, uppassning respect,
:||: Flickor och Kärleks Confect, fin
Hvem är nymphen med floret,
Med klippings handskar och armen utsträkt,
:||: Se hur hon gäspar så täckt,
Lätt mig din blomma få plocka,
Hvarifrån är hon min docka,

För ku af finsker slägt,
:/:/: Perfect, :/:/: blef hon väkt. Da Capo.

# #

Mutter än några slantar,
Än en styfver i bonsäckem si,
:/:/: Movits gör en Symfonie, fin
Spéla Satan med vantar,
Tyler du fingren, tag frisk't då uti,
:/:/: Kätt nu en pollska få vi,
Tornväktarn snarkar i tornet,
Postpoyken blåser i hornet,
Värda patrulle förbi,
:/:/: Lätt bli, :/:/: Kalljeri. Da Capo.

# #

Dra upp klinckan på bandet,
Dörren på gafvel, då trifves jag här,
:/:/: Hvem är den flickan den där,
En Mamsell ifrån landet,
Systren ligger vid Sängen och svär,
:/:/: Blek som ett lik, och så hår,
Undan ur dörren edra Satar,
Mutter hvad står du och pratar,
Hit Bränvin till oss bär,
:/:/: Begär, :/:/: Och förtär. Da Capo.

# #

Movits känner hvar flicka,
samma systrar i fiol som i år,
:/:/: Mutter adieu och gutår, fin.
Hurra lustigt vi dricka,
Korfven på trumman han ramlar och slår,
:/:/: Kors sådan vinter så svår,
Mutter adieu hör Patroullen,
Strupen är stelnad och svullen,
Nu vårcker arm och lår,
:/:/: Tag går, :/:/: Illa mår, Da Capo.

Fredmans 33dje Epistel.

Till de förnäma.

Movits tag dina pinnar,
På templets höga tinnar,
Klang, pinn i vädret,
Plang pinn på lädret,
Klang, plang, plang, plang,
Puckorna, ställ till vänster,
Upp dörrar och fönster,
Klang Freyas minne,
Plang fall din pinne,
Klang, plang, plang, plang,
Nymphen Solfiädren fingrar och flägtar sin barm,

Trumla stålt Allarm,
Lyfta upp din arm,
Och skåda de skönа i silke och flor,
Stolt Herrar spasera i salen, min bror,
Stolta med hvita strumpor, och knarkande skor,
Snusa, lée, :ss: Pudrade, :ss:
Handen uti barmen,
Hatten under armen,
Af fin Castor. — Handen etc.

Fröknarna lée och läspa,
Och frysa och gäspa,
Klang, stämm och ramla,
Plang slå och slamra,
Klang, plang, klang, plang,
Ers nåd på alla säten,
Och främmande låten,
Klang svång med pinnen,
Plang på Pukskinnen,
Klang, plang, klang, plang,
Comment se trouve ma belle? Oui fort bien ma soeur,
Pukarn hvirfvel gör,
Movits har godt gehör,
Hit Mandelmassa, Kleneten och Smör,
Grefven med guld på racken, och blixtrande hatt,

Hoppar nu främst i polskan, och Nymphen gör Spratt,
Så Charmant :/: Och Galant :/:
Gör han en herdinna,
Till en stunds Grefvinna,
Uppå en natt. — Gör etc.

# #

Kors hvad för Caprioler,
Och gnäll af Violer,
Klang af Basister,
Plang Capellister,
Klang, plang, klang, plang,
Fleuterna liuftigt susa,
Och Nymphen förtjusa,
Klang puskan låter,
Plang nymphen gråter,
Klang, plang, klang, plang,
Hvarföre gråter Nymphen? jo ängsligt hon ser,
Nu sin Cavallier,
Hur han faller ner,
En fröken mot väggen i farstun tillber,
Smäcken föll ner i trappan, bouquetten försvan,
Kjorteln blef sönderrifven, halsbandet tog han,
Fröken skrek :/: Ach hvad sjuk :/:
Ingen tro och heder,
Bäst man en tillbeder,
Kränkes en ann. Ingen etc.

Fredmans 34de Epistel.

Rörande sista balen hos Frömans i Hornskroken.

Fäll dina ögon, och skäms nu din tåssa,
Svinga på baler, och intet ha skor, fin.
Dantsa vid Valthorn, som tung fota klossa,
Kalla Baroner och Grefvar för bror,
:/: Movits knäpp nu din liufva Tenor,
:/: Din konst är stor, Da Capo.

Trio.

:/:/: Walthornen hörs,
:/:/: Stråkarna förs,
Movits på stolen :/:
Stämmer violen, :/:
Slår eld på pipan, gömmer pung och stål,
Röker och pustar, :/:
Dundrar och rustar, :/:
Hvälfver Öl kannan, dricker lagets skål.

#

Lotta jag tillstår med guldsuhr din Satan,
Koben en stöld från en sparlakans säng, fin
Brudar från Skattgränd, Brudgummar från gatan,
Tagom hvarandra i handen och sväng,
:/: Movits stäm upp din skarrande sträng,
:/: Och nacken slång, Da Capo.

Trio.

:/:/: Där dantsar en,

:||:||: En Skjö" Capten
Talar han Svenska :||:
Ney blott holländska, :||:
Se på hans Ister haka och peruque,
Märck på hans miner :||:
Si hur han skiner, :||:
Rödbrun i syna med en Fullrig buk. —

# #

Hvem är den flickan, med Styrman der ligger,
Hon som nu flasar, och bröt sin Corsette, fin
Lördan hon dantsar, och Söndan hon tigger,
Hvirflar om Måndan, sin spånrack så tätt,
:||: Tisdan står hon för Kramners rätt,
:||: Så snörd och nätt. Da Capo.

Trio.

:||:||: Valthornen stöt,
:||:||: Movits ditt nöt,
Slo ej på Vachten, :||:
Håll bara tacten, :||:
Styrman med Knifven, dantsar mot Capten,
Tig på minuten, :||:
Håll bara truten, :||:
Fan far i dey, du mister arm och ben. —

Knifvarna blixtra och Nympherna dåna,
Kjäppar och Klingor de Splittras i Sky, fin
Bleknade näsor, med blod sår och blåna,
Svällande Kindben, och Koppärrig hy,
:/:/: Movits i fönstret skådar på ny,
:/: Med hufvud bry. Da Capo.

Trio. —

:/:/:/: Hornen ge liud,
:/:/:/: För vinets gud
I Fröjas tempel, :/:
Ger han exempel :/:
Att han är rusig, tapper, kär, och qvick,
Kärleken brinner, :/:
Vinet det rinner, :/:
Paltarna skyldra, Baccus, ropar drick. —

Fredmans 35te Epistel.

Elegie öfver Greticus, Styrmans Dottrens Död, på Fabriquen. —

Movits, med flor om armen hålt,
I en mörck blå skålt,
Kommer han så stolt. fin
Svart väst, gröna bonor, na,
Gult gehäng, hå hå,
Och stöfletten på;

Hvarifrån kommer du Movits, ditt öga det blöder,
Gevär, ifrån Grafvehls gården på Söder. Da Capo.

#

Jag stadt fyra timmar jemt,
Skuffat mot och klämt,
Korsgevåret skämt. fin.
Krögarn, i grafvehls gatan den hund,
Tar på gröna lund,
Slog en tand ur mund,
Si på när jag talar, tändren de skallra i truten,
Gapa, Oreltanden, är utbruten. Da Capo.

#

Hvad harm, mitt öga går i grät,
Uppå denna stråd,
Såg jag Charons båt. fin.
En Nymph uti fröyas gård,
Döden grym och hård,
Lämna i hans vård,
Gretian ner på klädfabriquen, du henne kiände,
Gutar, är en Ängel nu min frände. Da Capo.

#

Min Nymph skull förlofvad bli,
Fältman står fält si,
Vid Artillerie, fin.

Capten heter, vänta, hör,
Det oss lika gör,
Gretien ända dör,
Min Nymph vacker, hur jag henne för ögat nu vänder.
Högt bröst, kullrig länd, och hvitaste händer. Da Capo.

# #

Den eld, som af himlens hand,
Gör naturens band,
I båd våg och land, fin.
Brann här, se i vår Slenod,
Se i detta blod,
Fröjas ärestod,
Hon kall, lätt oss alla då varma i hjertat vara,
Vid glas i vår sorje sång förklara. Da Capo.

Fredmans 36te Epistel.

Till Fader Movits, under Sjukdomen i Lungsoten. Elegie.

Drick ur ditt glas, se döden på dig väntar,
Slipar sitt svärd, och vid din tröskel står;
Blif ej bestört, han blått på gravdörn glåntar,
Slår dörn igen, kanske än på ett år,
Movits din lungsot den drar dig i grafven,
Basse: // Knäpp nu octaven,
Stäm dina strängar, sjung om lifvets vår; //:

Gulgulet hy, matt blomstrande små kinder,
Nerkramat bröst, och platta skulder blad,
Lätt se din hand, hvar ådra blå och trinder,
Ligger upsvald, och fuglig som i led,
Handen är svettig, och ådrorna stela,
Basso :|: Knäpp du och spela,
Töm du din flaska, sjung, drick och var glad. :|:

Himmel du dör, din hosta mig förskräcker,
Tomhet och klang, inelfvorna gifva ljud,
Tungan är hvit, det rädda hjertat klacker,
Mjuk som en svamp, är senor, märg och hud,
Andas, — fy tusend, hvad dunst ur din aska,
Basso :|: — Lån mig din flaska,
Movits, gutar skål, sjung om vinets gud. :|: —

Utur hans kjärl, din död i droppar flutet,
Helt oförmärkt, med löje sömn och ro,
Ja, detta glas bedröfligt inneslutet,
Glödande Maskar, vill du Movits tro,
Alt är förtärdt dina ögon de rinna,
Basso :|: Tarmarna brinna,
Ärkar du ropa är gutar, jo, jo, :|:

#

Nå så gutar, dig Baccus afsked biuder,
Från Fröyas tron, du sista vinchen far,
Omt till dess laf, det lilla blodet hinder,
Som nu med wåld, ur dina ådror går,
Siung, lås och glöm, tänck, beundra och blunda,
Basso.:/:/: Skull du åstunda,
Ännu en fålsup? vill du dö? Nej Gutar.:/:/:—

Fredmans 37de Epistel.

Till Bröderna på dess födelse dag den 9 November.—

Är det Confexio, — bis.
Är det Confexio, Allehernies? Såg Gubbar,
Nej blott Persico, — bis.
Skalla dess glättrande skumm,
Bröder, Gubben är gammal och stumm,
Raggiande, darrande, surögd och dum,
Ändå han dricker,
Blir rusig och quicker,
Och älskar sitt födelse rum.—

#

Hvad är för Datum. — bis.
Vin uppå min födelse dag, jag mig skubbar,
Hurra grasatum, — bis.

Skall för min ungdom och var,
Aldrig öl, vin och bränvin förslår,
Ge mig en sup för hvart födelse år,
Skål pack, och slödder,
Hey, Fredman är födder,
Just år sjutton hundra, fyrtav. —

# #

Kärleken gråter. — bis.
Kyskhetens tempel helt, men löst jag rubbar,
Ömt jag upplåter, — bis.
Dess förlåt och hängande duk,
Skinande navel och glittrande buk,
Fostret du kastar, gör dygden helt sjuk,
Stor sak i dygden,
Jag firar i bygden,
Min födelse dag, det är bruk. —

# #

Kors, långt för pesten, — bis.
Kunde jag sitta och jollra på klubben,
Bränvins Attesten — bis.
Utan vinruta och lök.
Bort Esculapius, bort med dit kök,
Alla små krampor försvan som en rök,
Jag tog min flaska,

Och döden min aska,
Ej inglar mot tusend försök. —

# #

Hey huile de Venus, — bis.
Hey på min namsdag all verlden jag tubbar,
Baccus Gallenus, — bis.
Döden blef uptäckt och rögd,
Sjung mina bröder med hälsa och frögd,
Sjung blott om vinets och Kärlekens högd,
Jag i Calaset,
Nu sjunger vid glaset,
Att jag är blint full och förnögd. —

Fredmans 38de Epistel

Till Mutter på Wismar, rörande hans förgen, när han blef utpiskad från Balen. —

Si hans förgen, hur han sig bäckar,
Klädе kring hufvud och plåster på mund,
Svarta håret i hängande lackar,
Fladdrar kring öronen, som på en hund,
Ölstopet i näsven, han på krögarn ser,
Niemahls schvach pier, pringt min bobbelt pier,
Nun angetzo hier,
Sein sie nun so gytig

Schytlet på din Kranne, gesundheit plachir.

#

Mäßings Kammen blanckt bak i nacken,
Glimmar bland lusen så bleckgul och matt,
Hvar gång Förgen han knarrar med klacken,
Blinkrar Strapärlorna uppå hans hatt,
Men Nymphen tar stopet och ropar dricks,
Ach mein schatz engelken, hir bin ich,
Excuseren mich,
Sein sie nun so gytich,
Varten sie mir, gleck in augenblick.

#

Lustigt Förgen klunckar sig mätter,
Flåsar och skrattar, sen bluder han opp,
Händren virfla med långa manchetter,
Satan och Kärleken plågar hans kropp,
Nu halkar da Förgen, stötte du litt tår,
Packatell, hegee schtein ten Tenor,
Menuette encore,
Sein sie nun so gutich,
Kein dants piano, men fort, krutar.

#

Förgen tyst ej musiquen förvilla.

Nympherna sjunga: nå tig nu din hund,
Mitt i dantsen står han helt stilla,
Rätt som han står, dantsar han än en stund,
Med handen på ryggen trippar han så tätt,
Meiner Sehle, hvar är mein bouquette,
Encore Menuette.
Sein sie nun so gutlich
Ha mitt erlaubnits, der kleine flagolette. —

# #

Mutter se på tysken den daren,
Med gulguler rack och väst af Cattun,
Skjortan hänger ut mellan laren,
Bönorna sönder med flackar och dun,
Kjör uten på dörren, march nu ett, tu, tre,
Herleh ein mahl, Tete-bleue, Sacristie,
Vass befalen sie,
Hol mitt der deufvel,
Hundsvot, Canaille, Hej racker partie. —

Fredmans 30de Epistel.

"Öfver Movits då han blef utpiskad på gatan för det att qvinten
Sprang på Basviolen en sommar afton år 1769. Ob Solum punc-
tum Caruit Robertus. Asello Elegie. "

Se movits han står där och gråter,

Så blodig, så salter och stinn,
Dörren upp, nu välkommen, nu åter,
Kom in nu ur farstun, stig inn,
Än lefva dina patroner,
Ty glöm den förtret du har rönt,
Basso...:|: :|: Skönt,
Du skär dina toner. —

# #

Gutår på en halfpart, min Broder,
Si här, tag en Sup, räck ut hand,
Vårt bränvin med guld och Clenoder,
Förgyller båd tunga och tand,
Men du har feber än mera
Då är en Sup finkel ej sundt,
Basso...:|: :|: strundt,
Er lagom moquera. —

# #

Är ögat utslagit: å inte,
Lätt plåstret då sitta din hund,
Mins du, hur du sist mig påminte,
Om flagsmålet på gröna lund:
Förstör den varma Christallen,
Ge Supen åt mej. Will du slås,
Basso.:|: :|: Träs,
Jag slår dig i skallen. —

Tyst plär det vår oro ej lätta,
Att öpna sitt hierta en vän;
Sätt på dig Peruquen berätta,
Hvarför du blef sparkad i ärn,
Hvi du dig ej kund försvara,
Men slumra och Sof som en so,
Basso. :/:/:/: — Fo!
Det skall jag förklara. —

Den tiugonde ottonde July,
Får om jag mins, eller hur?,
Den dagen var klar stundom mulie,
Ett rängn i en blixtrande skur,
Det var, jag drar mig till minnes,
Den tiugu femte; nå sej?
Basso. :/:/:/: Ney,
Nej ve den som minnes. —

Likgådt jag om afton då råka,
En Nymph med ett hängande flor,
Jag börja med henne att Språka,
Seck veta precist hvar hon bor,
Grand héter lätt mig fundera,
Precist Göran Helfing, hans grand,

Basso..:///: Kiänd,
Jag jäger ej méra,

#
Jag bar just Violen på ryggen,
Fick bredvid och halta och skalf,
Med floret i öga för myggen,
Min sköna sprang inn i ett hvalf,
Men i det samma hon stadnar,
Vips kom der en långbent Drabant,
Basso :///: Sant,
Han svor och förbanna. —

#
Släpp Nymphen, han ropte: jag släpte,
Och lustigt en örfil jag fech,
Din hund knäpp på strängen: jag knäpte,
Da Capo på fruten ett slag,
Emedlertid han då fick spierna,
Med ~~kiortel~~ handen i kiortel och barm,
Basso...:///: Harm,
I hufvud och hierna,

#
Alt måste jag spela och brumma,
Och ga med violen patrouille,

Men hur jag med Strängarna tumma,
Sprang, quinten och jag föll Omkull,
Fan i den blågula Draken,
Ge mig en Sup eller två,
Basso.. :|:|: Nå,
Nu kianner ni saken. —

# #

Min Skönhet han strant sig tillägna,
Bierfilare kalla han mig,
Men örfilar hagla och rägna,
De smattra som Kulor i Krig
Kevange = han ropa Canaille,
Där har du för quinten som sprang,
Basso... :|:|: Klang,
Tvy sådan Bataille. —

Fredmans 40de Epistel.

Angående Bröllopet hos Bensvarvars, för 3ne veckor sedan. —

Ge rum i Bröllops gåln din hund,
Jag slår dig på gevåret,
Kors hvad trängsel,
Ingen stängsel,
Släpp inn en Kund,

Stig inn; tack för besväret,
Korsgeväret,
Sätt för porten,
Slån i lorten,
Om han kjäftar mot,
Wackta portar, fenster,
Ogonen till Venster,
Musquet för fot,
Aj! i skorsten brinner sot. —

# #

Aj! Skorsten kastar eld och mull,
Hvart geck nu Movits, Gubbar?
Vid Staketet,
På prevete,
Sitter han full,
Hvad står du dig och Skubbar,
Hurtigt Gubbar, —
Tan i kragen,
Slån för magen,
Så det säger Squätt,
Håll din dufna Satan,
Ordning håll på gatan,
Fäll Bajonett,
Stå din hund i ledet rätt. —

#

Allarm är Stora tunnsån fyld,
Så spruta friskt på planken,
Phoenix sitter,
Full med glitter,
Ståtligt förgyld,
Mer vatn hit på skranken,
Hugg ner planken,
Klang i tornen,
Slöt i hornen,
Spelman var på vagt,
Si nu kommer Bruden,
Som hon vore buden,
Skylra och giff agt,
Venus lik i dygd och pragt. —

#

Gevär: och Slapp Marschalken fram,
Han trippar så beskäftigt,
Discourera,
Och raillera,
Wingmarks Madame,
Han Chapeau bas så häftigt,
Gran och buden,
För han bruden,
In i bröllops Salen,

Blåser Musicanter,
Pålkor och Andanter,
Hvar är Corpralen,
Skyldra och töm ut Pocalen. —

# #

Hvem är, som intet slipper inn?
Å det är brudens Moder,
Skylra gåsar,
Gumman trossar,
Stolt med sin mine,
Mer vatn hit Marodör,
Brudens moder,
Står vid trumman,
Släpp inn Gumman,
Stilla manskap. Han!
Christian Vingmark vänta,
Ej på dörren gläntа,
Hey! Gevär an,
Si Hans Casper, mitt sein frau. —

# #

Släpp Svartsvarn in, hvad stöj och Spring,
Hvad Skräl af barn och pigor,
Gat Mamseller,
Och Gesäller,

Stöfva i kring,
Hör lyran, horn och gigor,
Barn och pigor,
Ta bort ordet,
Si vid bordet,
Står brudgummen där,
Si opp: Står du och trampar,
Tyst: Magistern stampar,
Lägg ner Sevär,
Psalmen nu begynnas lär,

# #

Violen stäms; Magistren röst,
Mot Basviolen dundrar,
Bäst han gapar,
Stält han rapar,
Och slår sitt bröst,
Med ögonen blundar,
Skriker dundrar,
På Sanct-Paulus,
Och vårt Synd klot,
March Valthornen klingar,
Här nu vänlas ringar,
Musquet för fot:
Ringen tog magistren mot.

#

Kors, Brudens hvita handskar sprack,
Brudgummen svär och gråter,
Stålt Marskalken,
Bär fram Kalcken,
Med frontinjack,
Skänk Skapet han uplåter,
Bruden gråter,
Först drack prästen,
Bruden resten,
Och Brudfrämman neg,
Gevär! håll jemna leder,
Herr Magistren vréder,
Skull ta ett Steg,
Vips damp han i vrån och teg. —

#

Sist vankas Slängar hvarom ann,
Nu träder Bröllops vagten fram,
Men Corpralen,
Går i Salen,
Slår alt han kan,
Med glaset Stampar tagten,
Bröllops vagten,
Skoflar faten,
Och den Saten,

Brudgummen, var Kåt,
Slusligt på det sättet,
Köfvar Lazarettet,
En tog en plåt,
Prästen tog två, sen Skildes de åt. —

Fredmans 41sta Epistel.

Till Fader Movitz, hvarutinnan han liknas vid ett Skepp.

Korss utan glas, du ser at din Canaille
Som ett rankit Skepp på böljan utan flagg. fin
Utan Compass, och på brusande Svalge,
Strandad, plundrad, full med fattigdom och agg,
Stråken låt se, är masten Skeppet förer,
Skiortan blir seglet, Vimpler natthkappan är,
Klippor och Skär, sandbackar här och där. Da Capo.

Lik en Chebeque, som i vågen arbetar,
Drifves af och ann, men stundom gör en lof, fin.
Och som i tusende vinklar upletar,
Ny förfriskning: Kiärl och tunnor Kap och rof,
Jag är Neptun, som hat och vågor förer,
Och denna Liljans Krog är hamnen jag tror,
Och Krögar Mor, hon är hvalfisken Mor. Da Capo.

Lustigt plaisir, jag med dig bara skämtar,
Här har du ditt glas, lägg ut nu vinden blåsf, fin.
Sök upp din graf, grifte klockan snart klämtar,
Och din gamla Branvins skuta hon förgås,
Baccus ditt skepp, som kiddare tillhörer,
Englarna bärja själen uti en slup,
Siunck i ditt diup, tag till Valét en sup. Da Capo.

Fredmans 42dra Epistel.

Angående Fader Movits öfverfart till Djurgården, och om den dygdiga Susanna.

Wass ist dass? Se rum vid Roddar trappan Undan Bierfilare, Skoputsare, Tullsnoker och Matroser: hurra: Lägg sillskjärten på Olsmanan, Trumf i bordet. Tig Kåring: Svatvelstickor här 6 knippor för en vitsu Trumf i bordet: 8 stöfver håller jag: Courage du gamla Granadeur, vänd upp och ner på Bords foten, Kullerbytta med Madame i skiulet, Atronerna på Duken, Spinnväcken på taket, och hallandaren på kistan: Ur vågen Kalgubbar, tvättershor och miölk kjärringar: gör intet af med Nylänningen, med sudra Kringlorna kring halsen: Gutär och Sup mig tills slapp fram Movits med basviolen: Maska åt en sillpackare, Bagarpoikar, Nyrenbergare, Skräddare, och fogel fångare: Stig undan herr Upsyning- eller Nersyning-Man, eller hvad du är för en

Brohuggare,

Brohuggare: hjelp upp blinda gubben med lyran: Skuffas la,
gom: Slån på truten: Skåpp fram den där Guldsmidda herrn
med Biornarna som dantsa pollska: Si taecken Amsajo, Susan,
na med en Markatta på ryggen, och en Sackpipa i Munen,
Trumla Tramslagare! Arlequin dantsar och slår benet i vä
dret: Frisht upp Gåsar, boten ur tunnan trumf i bolet ta fast
tiufvn. Grefvens Laquai sätter 8 styfver i polten, 8 styver för
Jungfrun, 2 styver för Susanna, Trumf i Klöfver, hurra: der
kommer Movits: 8 och 8 gior mig 16: 4 till så har jag 17:
mera Klöfver 6 och 6 gör 12. åt du opp hjerter fru: Ja du
har vunnit: Kors du ser ut, Movits: nog kvanner jag igen
Peruquen han har lånt Skoflickarens peruque, som bor midt
emot Wismars, i Kollmätare Grands Lustigt basviolen på ryggen, tull
pan på hatten, Valthornet under armen, och boutelljen i fickan. Stig
i Båten: Hvad säger den der Guldsmidda Äppel tyskan, med mar
kattan på axeln. Le Diable il porte son Violon, oui par dessus lé
paule, comme les Suisses portent la hallebarde. Nu tar han till
Valthornet, :/: prutt: prutt: prutt: prutt: prutt :/: Ach tu tummer Deufvel:
Er versteht sich au den Musique, vie ein Kuhe auf den Mittag.
Movits prutter: Vols du vass Kirschen haben. Stig ner i båten, Susan,
na, agta Kiöttkorgen: hoppa ner lilla Syster med Klippings hand
skarna och fiskhasen, hvar har hon varit? Borta och Manglat.
Håll ut, håll ut, håll ut, håll ut: hvar bär det? till hvarfvet. Le
Diable, oh! que non, dis justement, hvar jag pegar, hver teh lila mensch,

ten,

ten Soldat med gula pönorna sitter i parken och peställer: Non, non, non, non, ce n'est pas rigtig naa Diurgål, oui Diurgål, till oui oui, oui, per Diefla besitta Mäster Nilses, gants richtig. Juta åt Krogarn på bryggan, der han står och skäller på Musicanterna: Ah! il à peur d'etre battu, fripon, Canaille, hundsvott, Canaille, Mäster Nilses, oui que le Diable temportes: Hur hänger det ihop? Excousiren mich, dass ist alles lapperi: Er sagt mir der Kläger, dass er öfsmals seine betzahlung erfordret, und dass ist der andere nicht geaffet hatt, sondern ihn allezeit mitt Smähworten begegnet ist. Hurra stöt i Valthornet: Susanna Siunger, vädrena spela och böljorna gunga, Skiut ut.

Valth: ////. Stolta Stad,
.///. Tag nu glad
Förglömmer ditt prål,
Ditt Buller larm och skräl,
Dina Slott och torn,
Movits blås ditt horn, Valth: :///:///:///:
Böljan slår, :///:///:
Båten går. /////.
Hvad Skutor och Jagter,
Spaniefararen står
Segel stinn, ://///.
Går snart inn. :///:///:
I Cadix ell Dublin :///:///:

Malla, vill du har Notter? Gå intet så nära Biörnarna: Stilla Nymphen sjunger, och Zephiren följer hennes stämma.

Walth: /:/:/: Klang och skatt,
/:/:/: Sjungen slott,
Mot skyarna högs,
Och ögat ömt förnögs,
I en äldrig dal,
Syns en Arsenal, Walth: /:/:/:
På en Mur, /:/:/:.
Syns en kur, /:/:/:.
Med gluggar och flaggor,
Mordgevär och lur,
Från dess vall, /:/:/:.
Dån och knall, /:/:/:.
I bergen återskall: /:/:/:

Vagorna gläntsa och glittra, de svalkande ilningar förnöya: hör, tar det på Movits? Gutår, Men se vid Stranden snet öfver, se hvad blå, gula, och gröna bilder som tindra i skuggan, af den upp och ner vända marckbruna skolen: hamrarna knacka så tätt, — Märcker du åt höger, en grekisk tempel, bygnad på en högd, och nedan i vattubrynet, se hvad för en skog af gungande Master, och fladdrande vimplar: Solen baddar, klockarna klämta, Trum, morna dundra, fanorna fläckta, Piparna glimma, klockspelaren driller, och klämtar, korcken ur Boutelljerna: Movits, kasta

Hatten

Hatten och peruken i bölljorna och drick hela verldens skål:
Klang i hornen, Sjung Susanna,
:||: Hvad jag ser,
:||: Ulla ler,
Solhatten i hand,
Med rorendröda band,
Bröst bouquette, gröna blan,
Nopkins kiol, farbolan, Walth: :||:||:
Skjön och känd. ||||.
Snörd och spånd. ||||.
Jon hoppar ur båten med en skullrig länd,
Kära du, :||: ||:
Jag ret nu :||: ||:
Mitt förklad mitt i tu. :||: ||:
#
:||:||: Kaillerie,
:||||: Lätt mig bli,
Jag skull bara gå,
Till slaktar huset nå,
Och nu sitter jag här,
Det i hjertat mig skär, Walth: ||: ||:
Innan kort, :||:
Vår transport, :||:
Är framme sitt ställe tag mina ros ej bort,
För Munskiö, :||:
Skall jag mö, :||:
I dessa bolsor dö. :||: ||: ||: —

Fredmans 43 die Epistel.

Till lilla Lotta i Kiöket, och enkannerligen till våra hus Jungfrur om något som passerat.

I fall Nubben,
Movits Se Gubben,
Spiälkar ur Stubben,
Bränsle och ved,
Slår yxan ned,
Drar mund på sned,
Och klår sig om Skiagget så vred. —

2 Versen.

Pipan hon röker,
Haskan försöka
Rygg bastet kröker,
Och hugger ett hugg,
Gör Kil och plugg,
Sen full i miugg,
Han hostar och spyr i en glugg. —

3 Versen.

Månan hon blänker,
Kim frosten stänker,
Stiernan sig sänker,
Men Skyarna gå,
Kiörklornen stå,
Helt Silfvergrå,
Det dagas hör Klockarna slå. —

4 versen.

Klockan slår åtta,
Upp lilla Lotta,

Syrugn och potta
Skura och slång,
Stäng dörren stäng,
Bred upp din säng,
Och kjortlen på rorna nu häng. —

5 versen.

Snöra dig flicka,
Gäspa och hicka,
Natt ständigt dricka,
Nu spruta i hand,
Drick litet grand,
Skjölg gom och tand,
Och kla dig på låret ibland. —

6. versen.

Liststycke snöra,
Kla dig på öra,
Börja nu göra,
Med naglarna mord,
Smäll på hvart bord,
Läs några ord,
Bestorma sen himmel och jord, . —

7. versen.

Gråt och beundra
Skratta och blunda,
Sen samman lunda,
Gråt åter önt, —

Om hvad du drömt,

Sist skratta åt den dig har glömt, —

8. versen.

Päflorna kippa,
Börja sen trippa,
Med nyckel knippa,
Med squaller och larm,
Med öppen barm,

Högt svällande, brusig och varm. —

9. versen.

Lätta hon löper,
Kränglar och kjöper,
Skummar och sköper,
Lius slått och lius,
Allt går burdus,
Nu katt och mus,
Kring hvälfva båd dishar och krus,

10. Versen.

Ogonen flota,
Läpparna knota,
Hiertat till fota,
Fäller en hvar,
Märch, kiärlek drar,
Hans tron syns klar,
I spisen ett tempel han har. —

11. versen. —

Movits den fällen,
Fram på Spis hällen,
Tusend tillfällen,
Kjärleken ger,
Gupp upp och ner,
Gupp upp ännu mer,
Ställ Kjöks dörn på glent, Movits ler. —

12. versen.

Kiortlen är struken
Struken halsduken,
Förkla för buken,
Strukit och grand,
Gullspets galant,
Flors engagant,
Och Klädd kring hufvud Charmant. —

13 versen.

Ackta nu kiolen,
Stöt ej violen,
Kuncka ej stolen,
herrskapet hör;:
Allt hvad du gör,
Hörs innanför,
Aj! Movits jag förnimmar, jag dör. —

14. versen.

Nu är jag lagder,
Stå ej försagder,
Vis dina bragder,

Dyrka den magt,
Som paphos pragt,
I spisen lagt,
Som mig i ditt skote nu bragt. —

15. versen.

Si denna barmen,
Flåsar i harmen,
Kärleks Allarmen,
Dess blint och Revolt,
Jag älskar kalt,
Vår Movits stålt,
Min ängel, min herde nu hålt, —

16. versen.

Movits den daren,
Så slurfvig i haren,
Med förkla för laren,
Si tachen Man,
När frdya bran,
Så gäspar han,
Och lämnar sin skörd åt en ann, —

17. versen.

Grytringen flammar,
Stekspettet skramlar,
Stekvändarn ramlar,
Och Lotta vår vän,
Slog kjöks dörn igen,
Hvad skedde sen,
Jo! Movits hon sparka i änn. —

Fredmans 44de Epistel.

Till Ulla Winblad, skriven vid ett ömt tillfälle. Elegie.

Värm mer öhl och bröd,
Lån Madame Ringmarks Kanna,
Lägg Kummin i Susanna,
Wärm vår stora Kopparpanna,
Illende röd, fin
Fort bädda en säng,
Med Svarsdun Silkes täcken,
Tesvindt prässt på fläcken,
Vagga blöja och stickbäcken,
Skaffa i fläng,
Dörrarna stäng,
Fäll Gardinerna helt sagta,
Astrild Kom, din Nymph upvagta,
Kom och hennes glants betragta,
Hennes Kiänslor väntar ömt vid understöd. Da Capo.

# #

Renskt vin miölk och miöd,
Mer allestvasla Kära,
Mera Sächer, Ingefära,
Alt hvad Skiönt hon vill begära,
Lätta dess nöd, fin.
Siung Nymphen en säng,
Dess hierta ängsligt brinner,

Det blod der inne rinner,
Snart en liuflig Svalka finner,
Delar till Språng,
Skjönhet hvad tvång,
Tusend dödar kring dig stimma,
Ända till din kärleks timma,
Måste du en död förnimma,
Da Capo. Masken död i blommar, bådar blommans död.

Fredmans 45te Epistel.

Angående Görgen, som förskref sig till Fan.

Fan i fauteuillena, stolarna kullra,
Hey bullra i dörrarna, bullra,
Spielka Violerna,
Bullra med Stolarna,
Satan är kommen på Balen,
Granvis kring Skänken,
Trumf, är du galn,
Ancharn på bänken,
Och tom står pocalen,
Görgen han giäser,
Han spritter och läser,
Ner i källarn Svalt. —

Trio.
Ach! ich sin ein eländ Synder,
Mitt Contract till ente Kår,

Hertz ein mahl jack mich verbinder,
Noch trei åhr,
Jack skall alle flickor kräncke,
På Spelhusen vara flinck,
Altreg på mein hustru tencke,
På Catrinck,
Schens Violen schtamme,
Pringt mir plech und perine,
Freilich har jag tig nu till,
Tu tan vid forste vinck. —
ff för lyren ff din gamla gubja
Skynda tig Lotta och Väggarna faja,
Fenstren på haharna,
Lius uti Staharna,
Luckorna skrufva och stäng,
Skumpa Canaille,
Kör föltren i fläng,
Roslig i Svalge,
Nå snyt dig och fläng,
Damma och Sopa,
Och Movits nu ropa
Att hvirfla skruf och sträng. —

Trio.

Med mitt hvette plott jag skrifver,
Tig nu thetta reversal,

Dat jach mich tig öfvergifver,
Ganſch fatal,
Dat jach vill ej vara nichter,
Sällan åti Kirchen gå,
Troget fölle mine pligter,
Kluncka på
Klämme alle Krämper,
Stockholm then November,
Manu meo propio,
På Krogen Rosenthal. —

Fredmans 46te Epistel.

Angående ſista Balen på gröna Lund.

:/: Movits Valthornet proberar,
Och sin tuggbuſ hvalkar i mund,
Springer kring golf och funderar,
Pollskan i fyrkant formerar :/:
Skådar och ſläſs och befaller,
Eld gafflar skärmar och galler,
All ting ramlar nu denna stund,
Stolarna ſkiutas åt väggen,
Hirschvångarn brynes på äggen,
Friſk Courage på gröna lund. —

:/: Hvad står du der och bekikar,

Tak och väggar, dum som en so,
Ramar och taflor och spikar,
Kyrkstorn skyar och vikar, ://:
Jo det är vackert för öga
Nymphen på klackarna höga,
Höya sig och titta och glo, :
Runcka på hufvod så sagta,
Falla solfiadren betragta,
Gamla verldens lustar och ro. —

//

:///: Titta i taket jag lofvar
Kors hvad helgon solar och sken,
Hafbro vårt öga begåfvar,
Både med änglar och påfvar, :///:
Goliat sjelf vill jag svärja,
Med röda strumpor och varja,
Mot Kung David slungar en sten,
Absalon tumlar af Öket,
Kung Ahasverus i kjöket,
Ligger emellan Esters ben. —

//

:///: Movits på taflan se marcken,
Der sju nöten betade gräs,
Der ser du Noach i Archen,
Kors hur det ragnar på parcken, :///:
Der rider Drotningen Disa,

Der kör Propheten Elisa,
Med en Ängel uppå sin Chaise,
Glasögon uppå din näsa,
Der står historien at läsa,
Om Susanna, Movits nu läs. —

# #

:/: Gapa nu movits ej längre,
Liusen spraka, fleuterna hörs,
Marschalken syns Dyskränger,
Handsken i handen han slänger, :/:
Strufvorna gläntsa af socker,
Nymphen med Uhr och Beloqquer,
Putsa sig och Kjortlarna rörs,
Alla på pollskan nu väntar,
Folket i dörrarna gläntar,
Balen öpnas snart hon förstörs. —

# #

:/: Movits Valthornet nu lutar,
Och med pollskan öpnar han balen,
Kält som han börjar han slutar,
Hör har han driller och lutar, :/:
Ögonen spända på noten,
Hvar gång han pruttar, rörs foten,
Hur han stampar, kors han är galn,
Si hvar han står i Syrtoutten,
Munstycke blänker i truten,

Och liuskronan glimmar i Saln. —

# #

:||: Echo mot Pelarna svara,
Salen hvälfder proppad af lius,
Gubbarna klumpa som harar,
Hvar med sin flicka sig parar; :||:
Somliga Systrar galanta
Somliga stå så moquanta
Kopa Hyrkusk: fara burdus,
Somliga stå på en sida,
Handsharna vända och vrida,
Gubben movits biuder dem snus. —

# #

:||: Snyt dig din lymmel probera
Prosva hornet snyt dig och blås,
Nymphera qvickt sig rangera
Prusta och nysa, spatsera :||:
Vingmarckens hustru åt höger,
Suckar mot Svarsvarn så tröger,
In med föttren liksom en Gas,
Röder i barmen som koppar,
Svi dig din skurk så du hoppar,
Med din tumstock, kappa och kräs. —

# #

:||: Stampa med föttren tillika
Klappa med händren, klapp, klapp, klapp,

Hand öfver hufvud Ulrica,
Stå intet der och prédika, :|:
Armarna ut: Kryp inunder,
Hvad är för konster och funder,
Jungfru Ulla, hut trasvarlapp,
Sök dina Jungfrur på gatan,
Stöt i Valhornet din Satan,
Smäll Canallien, gér några rapp. —

# #

:|: Wingmarck med stora peruquen
Går och stänchar friar och ber,
Natt kappan stärchter och struken,
Flächtar och slincher med buken, :|:
Se hur han dantsar så krumpen,
Börorna långt ner på Gumpen,
Hand i sidan, futtigt maner,
Hatten på hufvud med glitter,
Bakfram på Vingmarck den sitter,
Gubben hostar siunger och ler, —

# #

:|: Stampa Canailler och stampa,
Håll i ringen håll bara i,
Trampa och stampa, och trampa,
Stöt intet krona och lampa, :|:
Släpp svarfvarn inn, vrid i kringen,

Mästare kom inn i ringen,
Stöt i hornet, blås symphonie,
Armarna kasta på ryggen,
Tag den Svarfvarn den styggen
Stöt i hornet, Bredström slå i. —

# #

:/: Folket nu farstun inspärrar,
Slåpp inn Krögarn Krögarn vår vän,
Sig detta öhl ej förvärrar,
Skål mina gunstiga herrar, :/:
Hurra stå hjelte för skotten,
Kärlekens skål drick i botten,
Svarfvarns skåll, kom dantsa: ja men,
Ut genom Saln i förmaket,
Dammet det står upp i taket,
Hålt ut ringen, vänd om igen. —

# #

:/: Hand öfver hufvud nu börja,
Alla börja friskt på en gång, :
Movits skall all ting besörja,
Walthornet fick litet Smörja, :/:
Knacka med Klackarna flickor,
Tvy édra dumma Boricker,
Sicken åsna med robberong,
Bröstlapp med flor och Cornetter,

Platter i barmen och slåter,
Med mustacher, hjulbent och lång,

#

:|: Hon är min fästmö, Canaille,
Å hon asna² ja å hon så
Kundstycke, slant och medaille
Klang jag nu vågar bataille :|:
All ting för henne jag vågar,
Dig din Canaille jag sågar,
Mitt i tu lätt fleuterna gå,
Hirschvångarn blåncher på buken,
Slång utom fönstret peruquen,
Christian Vingmark, dey ska vi slå.

#

:|: Hör hur med föttren han skrapar,
Och parlerar om sin peruque,
Svarfvarns kåresta hon gapar,
Blekner och niger och rapar :|:
Krögarn tar svarfvarn i luften,
Flintskallig, blodig och kluften,
Blir han talig, höflig och mjuk,
Fackorna fläckas i glantsen,
Gumman får misfall i dantsen,
Movits gråter, spyr och blir sjuk.

Ha

Br

St

Korss

A

T

Angaende Sir

Bre

Alla

Fam

Håll ut ringen Malena,

Trall: Nåda mig arma Matrona,
Aj! min toffel! Tvi fan fari dey,
Knuffas i helvete Lona,
Kjorttlarna falla af rona, Trall:
Hjertat det flämtar i kroppen,
Nu har jag mistat saloppen,
Såg du min toffel? Movitz? ach ney!
Som nu det Djefvuls valthornet,
Klockan slår 12 uti tornet,
Fluta nu pollskan, aj, nåda mey.—

Angående sin skönа och hennes obeständighet.

Bröderna fara väl vilse ibland,
Om glasen men ej om krogen,
Alla de hitta till Brufvornas land,
Drick bröder, drick litet grand,
Hör hur de flinta och skrapa i sand,
Famla på dörrar och bulla med krogen,
Kagla och tumla med stopet i hand,
Och blöda om tunga och tand,
Fader movits, slå i, slå i,
Min flicka har glömt mig, jag dör trogen,

Håll ut ringen Malena,
Lätt dem fritt bygningen stena,
Hurru lustigt, hållom god mine,
Bredströmskan hoppar allena,
Skéna till helfvete, skéna,
Slå i glasen mer Hoglands vin,
Korss tacka fläng mål din Satan,
Nattuge blåste åt gatan,
Aÿ, en Palt står där vid gardin,
Sluta med pollskan var tyster,
Paltarna ay! Kära Syster,
Tacka båter, gjör var ruine. —

Fredmans 47:de Epistel.

Angående sin skönа och hennes obeständighet. —

Bröderna fara väl vilse ibland,
Om glasen men ej om krogen,
Alla de hitta till Brufornas land,
Drick bröder, drick litet grand,
Hör hur de slinta och skrapa i sand,
Famla på dörrar och bulla med krogen,
Kagla och tumla med stopet i hand,
Och blöda om tunga och tand,
Fader movits, slå i, slå i,
Min flicka har glömt mig, jag dör trogen,

Natt och dag jemt i fyllerie
Skall all min sorg gå förbi. —

2. versen. —

Bröderna gråla med brickor och kast,
Vid Ölbagaren jemt demonstrera,
Somliga dricka ett qvarter i hast,
Och draga Klingorna hvast
Tärningen rullar och brickan står fast,
Gubbarna slamra och stält discourera,
Än om ett Kyrktorn, än om en qvast,
Men Kyparn han svär som en gast,
Ha, ja, ja, ja, det är så ja,
Slå eld på pipan, ge mig mera,
Flickans skål uti tanckarna,
Fast hon har kostat mig bra. —

3 versen.

Ja, jag har gedt henne skänckar och guld,
På barnhuset skaffa jag barnet,
Barnet det dog, med Calas på dess mund,
Jag sopa död gråtvaren full
Ofta har pallarna gått på Patrullen
Jag har då friat det liderliga skarnet
Vågat för henne bad ryggbast och hull,
Och slagit de hiellarna kull,
Men min Anna gråta, mer,

Min själ lik en fågel i garnet,
Som vill ut till sin frihet igien,
Och har knapt döden till Vän. —

4. versen.

Slå i åt mig, Kanske Svédan förgår,
Af sasternas liufliga fyra,
Tararna rinna på näsan gutår,
Men hjertat bättre mår,
Knapt har lefvat i 50 år
Doch kan jag tryggt för er alla bedyra,
Att sådant finckel som jag söps i går,
Är kostligt, mot Kärlekens sår,
Dryp en droppa eller två
Och håll dem på hjertat: håll man fyra,
Svédan skall ta mig Satan förga,
Jag blott en sup afvanpa. —

5. versen.

Ayl när jag täncker på hennes hy,
Och ögonens brinnande lekar,
Tycks mig af ängslan jag bara vill Spy,
Och från Bouteillena fly,
Bröstet det liknar en svafvande Sky,
Fröja mig lockar och fröja mig nekar,
Händrena fängslas, mig ögonen bry,
Ach himmel min Sorg blir du ny,

Men min Anna Greta, nog,
Nog vet du nog, på hvem jag pekar,
Fan i dey så du mei bedrog,
Slå Skypare i det är nog. —

Fredmans 48de Epistel.

Till Movits, då elden var lös i hans quarter. —

1. versen.

Ach hvad för en usel Koja,
Sprächta rutor, brutna lås,
Tuppen gal en stråf hoboja,
Hörs i grand der trumman slås,
Verda, Verda larm på gatan,
Blås i tornet, Jeppe blås,
Som en Gås,
Kackla'r den Satan,
Klockan klämtar vatn fås. —

2. versen.

Nielas torn som röda gulle,
Blänker i den mörcka natt,
På ett grästak mot en skulle,
Kifs två Kärngarn om en skatt,
Ur en sönderslagen ruta
Tittar fram en gulbrun Katt,
Strax besatt

Hundarna tiuta,
Larm och buller gråt och skratt,

3. versen.

Pumpen gnäller skorsten sprakar,
Hästen gnaggar vid sin tom,
Jorden gungar, sprutan brakar,
Bolljan fräser i Norrström,
Manskap svänger i divisioner,
Skylra March och flaskan töm,
Stiäl och gom,
March i Plutoner,
Stör de Skönas midnatts dröm. —

4. versen.

Skaden nu Kollmätar gränden,
Smal och smutsig, fyld med grus,
Kådstutaket syns vid ändan,
Sen blott krog och jungfru hus,
Ur ett bugnat fönster galler,
Syns en Nymph med skinn Carpus,
Strut burdus,
Slags mål och squaller,
Nakna hjessor tomma krus. —

5. versen.

Mot en vägg med skalmer tryckta,
Står en kärna fyld med dranck,

I en sönderslagen lyckta,
Kyler en utbrunnen danck,
Men i rännsten på sitt öra,
Hvilar en Gesäll hel panck,
Full med Stanck,
Hvad ska vi göra,
Kräk den Satan mot ett planck.

6. versen.

Kors bland dessa Sodoms murar,
Är det svårt att hitta rätt,
Mörcka hvalf och heta Skurar,
Ögat hvilar på alt sätt,
Här bor movits, Kors hvad buller,
Brann Signal och Bajonett,
Menuette,
Tyfvar patrouller,
Jungfru röster, Klarinette. —

7. versen.

Där hans port, där skylten hänger,
Skål min bror af hjertans grund,
Löjet sig så mildt framtränger,
Ur en blek gulnad mund,
Gubben Movits ler och nickar,
Men från Carons mörcka Sund,
Dödens Glund,

I dina blickar,
Bådar snart din sista stund.

8. versen.

Skratta movits blif ej sjuker,
Märck bland piskar och gevär,
Themis mantlar och Peruquer,
Syns i västen här och där,
Gullgalon i röda flammar,
Bjuder lydnad och besvär,
Drick förtär,
Klingom tillsammar,
En bit tuggbuss åt dig skär,

9. versen.

Vräk på nacken Bas-violen,
Eld i skrufven röd och hvarm,
Tag den stora läderstolen,
Agta dyna, fot och harm,
Fleuten, Lyran och Basongen,
Häng dem framman för din arm,
Lustigt larm,
Glöm ej hofstangen,
Stick Valthornet på din Arm,

10. versen.

En Enéas lek vid Troja,
Movits utur porten går,

Clarinette, Viol, Haboja,
Allt å liusan låga stor,
Elden fladdrar i peruquen,
Sprutan han i nacken får,
Slangar slar,
Movits på buken,
Wattnet skölier ben och lår. —

II. versen.

Fordens Gudar, all er lycka,
Är ett stoft, ett glitter grus,
Fattigdomen, vid sin Krycka,
Lämnar lått sitt trånga hus,
Movits går till nästa Krogen,
Borgar der förnögd ett Krus,
Tar ett rus,
Tapper och trogen,
Dantsar vid ett Sex örs lius. —

Fredmans 49de Epistel.

Hvaruti afmålas Ulla Winblads hemresa från Hessingen i Mälaren, om en Sommar morgon Åhr 1767. —

I. versen. —

Solen glimmar blanck och trind,
Vattnet likt en Spégel,
Småningom upblåser vind,
I de fallna Segel,

Vimplen sträckt, men med sin är,
Olle på en höjolm står,
Kierstin ur kajutan går,
Skiuter lås och regel. —

2. versen.

Stålet gnistrar, pipan tänds,
Olle klär sitt öra,
Koret vrides, skutan vänds,
Gubben har å göra,
Under skarpa ögnabryn,
Grinar han mot Solen i skyn,
Kierstin, Gubbens hjertegryn,
Skall nu seglen fara.

3. versen.

Seglen fladdrar, skutan går,
Ferker tar sin lyra,
Lyran brummar, böljan står,
Alt med våld och yra,
Skutan knarkar, bräcklig gles,
Vimplen fläckt i toppen ses,
Tuppen gol och Kierstin fes,
Nu slog klockan fyra. —

4. versen.

Movits stöt åt dem i lurn,
Som på skutan fara,
Olle du, hvad kostar Tiurn?

Lyssna hvad de svara,
Hör, hvar är ni hemma-ni?
Ifrån Lofön komma vi!
Med grönsaker, fiilleri,
Mjölk och äpplen klara. —

5. versen.

Sicken Falle skymtar fram,
Marjo åren lyftar,
Med sitt löfbrott, Mjölk och lamb,
Hon till tullen syftar,
Har i knät en bytta Smör,
Kjersbär korgen framman för,
Marjo nu sin lofsång gjör,
Snyter sig och snyftar. —

6. versen.

Ulla Vinblad, skratta, sjung,
Spritt vid Solens strålar,
Gäspa ej, lös upp din pung,
Tag band och nålar,
Fästa din kaloppe igen,
Hör du? Prosit lilla vän,
Se här ser du häfsingen,
Grona trän och pålar. —

7. versen.

Ulla, fästman på dig ser,
Som min Norström lilla,

Sätt dig bredvid mej, sitt ner;
Fritt din bränad stilla,
Vi ha alla lika rang,
Lustigt hör basunens klang,
Prosit och Contentement
Dyrbar Ögna villa. —

8. versen.

Kon i Vassen skyl sin kropp,
Snärd i våta tagen,
Bruna Oxen kastar opp,
Himmels blåa Vågen,
Ängen står i härlighet
Kalfven dantsar yr och fet
Hästen tumlar stält och het,
Svinet går i ragen,

9. versen.

Vid ett träd uppå en slätt,
Syns en Skytt förbida,
Dagens gryning, klar och lätt,
Fogtens sång förbida, och quida,
Bakom trädets tjocka stam,
Bössan syns och skymtar fram,
Hunden trogen som ett lamb,
Står vid Skyttens sida. —

10. versen.

Morgon Supen, movits går,

Liufligt böljan svallar,
Ser du Ehrenbergs gutar,
Hör hur folket trallar,
Der framsätter en sin fot,
Klotet, kjäglorna slå mot,
Hör du dunsen af hans klot?
Uti bergen knallar. —

11 versen.

I en löfsal kring ett stop,
Några bussar skratta,
Kopa trumph och allihop,
Uti stopet fatta,
Somliga med sträckta ben,
Sofva godt och snarcka ren,
Hvila hufvud på en sten,
Ell en blomster matta. —

12. versen.

På den klippan här vid strand,
Sjelf Chinesen prålar,
Bildar af en näfva sand,
Skjöna blomster skålar,
Uti léret bränner inn,
En Apollos pensel fin,
Ulla Vinblad min Cousin,
Ser du hur jag målar?

13. versen.

Såg du nu Mariaberg,
Så se längre neder,
Med en gul och bleknad färg,
Sig en fiäll utbreder,
Fenstret glittra skänna ni,
Ey Saltpetter sjuderie?
En gång Alla — Kaillerie,
Pallen dig dit leder;

14. versen.

Fällom lodet på vårt diup,
Gäspa ej å nicka
Säf ej — öppna flaskan sup,
Biud mamsellen dricka,
Vaka movits, seer du ej,
Lazari palatz? Jo — Nej?
Agta näsan du på dej!
För hvar Vacker flicka.

15. versen.

Tornens spitsar blänckaren,
Kors och tuppar glimma,
Morgon rådnans klara sken,
Syns i vatnet strimma,
Barnet leker gladt vid strand,
Samlar stenar i sin hand,
Slänger stenen dit ibland,
Der som gässen simma —

16. versen.

Låssa tagen, Seglen fall,
Ken syns Skinnarviken,
Med dess Kojor och Castell,
Branta Berg och diken,
Under små Kolsvarta tak,
Gnäller pumpan eld och brak,
Hästen sträcker foten spak,
Gnäggar rädd för piskan. —

17. versen.

Med sitt Klapträd ut vid strand,
Pigan står så säter,
Knyter till sitt förkläds band,
Och sin barm uplåter,
Barbent hon på bryggan står,
Räknar slagen Klockan slår,
Flitigt sig på låret klår,
Svettig sur och våter. —

18. versen.

Allstans godt men hemma bäst,
Sagta lätt oss unnan,
Vattu Korarn med sin häst,
Hvälfva kring sin tunna,
Kjärlek glittrar, hjulet går,
Sprundet sprutar, hasten slår,
Om den pragt för ögat står,
Sjungen som kunna. —

19. versen.

Jeppe tutar, trumman går,
Bönehlockan klämtar,
Sotarn svart i skorsten står,
Hvislar, leer och skjämtar,
Bagarn sina korgar kör,
Smeden ren sin slägga rör,
Ren båd knecht och granadeur,
Vid Gevären flämtar. —

20. versen.

Skyndom dit vår hydda fins,
Gommon not och flöte,
Slöt uti Basun och mins,
Detta glada möte,
Farväl Förgen Trulls, och Hans,
Farväl Flickor, spel och dans,
Ulla tog sin Myrten krants,
I Neptuni sköte. —

21. versen.

Nordström stjälper sin peruque,
Af sin röda skalle,
Och min Ulla blek och skjuk,
Lätt sin kjortel falla,
Klef så bredbent i Paulun,
Movits efter med basun,
Maka åt dig Nordström, frun,
Hör ju till oss alla. —

Fredmans 50de Epistel.

Om dess sista Ögnakast, på Ulla Winblad, vid dess återfart från Djurgården. —

1. versen.

Phoebus förnyar,
De gyldene Skyar,
I Städer och byar,
Bestrålar var syn,
Hästarna blänka,
I Vattnet sig sänka,
De stampa och stänka,
Och gnägga till Skyn, fin.
Åskan mullrar,
På mollnena skullrar,
Diana ren knallar,
Bland Ekar och tallar,
Der blintret liungar,
Sjelf Jupiter gungar,
Bland Gudar och Kungar,
I Vattu bryn. Da Capo.

Hästarna lytta svantsar,
Med fläktande man,
Sjelf Neptun dantsar :|: :|:
Med gaffel kring Oceänn,
Hjeltarna falla i dantsar,
Sin pipa tar Pan,
På kärleks ban syns med blås och krantsar,

Båd Engel och Morian,
Bölljorna glittra, gunga,
Tritonerna blåsa sjunga,
Valth: ——— Ulla Vinblad
:ss: ss: Ulla Vinblad,
Kärlek dig öfvervann,
Mars skjelf med gullgaloner,
Står blodig och grann,
Och uti bergena tänds Canoner,
Af hvar en Neptuni man,
Gastar och Cupidoner,
Omfamna hvarann,
Men Ulla syns, ——— skrålå Postillioner. Valth: ss:

2. versen.

Skeps klockan snurrar,
Man pumpar, och surrar,
Si Hållandarn lurrar,
Med hatten i hand,
Engelsman skjuter,
Hvart knall fler minuter,
Så det deraf tiuter,
Bland bergen vid strand, fin.
Si på staten,
Si Ulla i båten,
Dig bölljorna skaka,
Från Phaphos tillbaka,

Gupp, Gupp, min fröja
Jag skadar din sköja,
Din himmels blå tröja,
Med röda band, Da Capo.
Hurra håll flaskan luta,
Kring svinga din hatt,
Och Movits tuta, — Valthe :||:
Vid gastarnas sorl och skratt,
Hörr, från en gammal skuta,
Det blixtrar så matt,
Är du besatt,
Vagta dey de skjuta,
Hurra hvad de sjunga glad,
Solen i ögat sticker,
Blås Movits, när Fredman dricker,
Valthe :||: ||: — Ulla Vinblad,
Valthe :||:||: — Ulla Vinblad,
Hurra Hurra, Hurra,
Neptun, min ~~lilla~~ Nymph galanter,
Befalt bölljorna
I dag från Diurgåns förströdda kanter,
Dig lytta och stilla dra,
Fäll dina engageanter,
Saloppen nu ta,
Farväl min Nymph blås musicanter. —
Valthe —:||:||:||:||: —

Fredmans 51:sta Epistel.

Angående Mollberg som fådt stryk för det han lagt sig uti Pollska affairerna.

Tjenare Mollberg, hur är det fatt?
Hvar är din harpa, hvar är din hatt?
Ach! hur din läpp han är klufven och stor,
Hvar är din harpa, svara min bror,
Till Rostock min far,
Min harpa jag bar,
Där borsar krakel,
Om mig och mitt spel,
Och bäst jag spelte p.....p.....plång,
Som en skoflickare, julbent och lång,
Slog mig på truten, p.....p....plång.

\# \# \#

Hur såg han ut? Jo surögd och kilen,
Svarta skinnbyxor, mörkblåa ben,
Upfästad hatt med gulltrås och band,
Kandiger nattrock med käpp uti hand,
Just så såg han ut,
På västen ett spiut,
Satt i ett gehäng,
Som när han blir sträng,
Slås han i värkstan, p.....p....plång,
Så att det knarra, i fallbänk och säng,
Dörrar och fönster, p.....p.....plång.

# # #

Jag satt och spelte, nyckter och sur,
Drottningens polska i polen ur G: dur;
Rundt ikring mig satt förståndiga män
En drack ett qvarter, ett halfstop drack dän,
Men hur det var fatt,
Slog en af min hatt,
En ann sad åt mey,
Hvad angår det dey,
Polens affairer, p.....p.....plang,
Du skall lära en annan gång,
Ha tand för tunga, p.....p.....plang. —

# # #

Skål min Maecenas, hör hvad som sker!
Jag tog min hatt och drack ett qvarter,
Talte helt högt om Polens conjunctur,
Veten god herrar, sad jag och drack ur,
Att ingen Monarch,
I verlden så stark,
Förmår i sitt land,
Förhindra min hand,
Att på min harpa, p.....p.....pläng,
Och det så lenge där fins nagon sträng,
Spéla en pollska, p.....p.....pläng. —

# # #

Nu satt vid dörren en gammal Sergeant,
Tvenne Notarier, och en Stånd Drabant,

De ropade slå! Skoflickaren har rätt,
Polen nog straffad dess öde uträtt,
En vinögd Madame,
Ur skrubben steg fram,
Slog harpan i kras,
Med pipor och glas,
Skoflickarn högg mig, p....p....plang,
Bak uti nacken en skorsa så lång,
Där har ni saken, p....p....plang.—

# # #

Kättvisa verld nu frågar jag sist,
Led jag ej orätt? Mollberg jo vist,
Led jag ej orätt? Mollberg gutar,
Harpan är sönder och nasan är sår,
I sådan förtret,
Ej bättre jag vet,
Än fly ur mitt land,
Med harpan i hand,
Spela för Venus, p....p....plang,
Bland virtuosor ta stämma och rang,
Följ mig Apollo, p....p....plang.

Fredmans 52dra Epistel.

Angående Balen på gröna Lund.—

:/: Movits i afton står Balen,

Hemma hos Mollberg Corpralen,
Där, där du ser liuset,
Och lyckstan uppå huset,
Där accurat står balen, ://:
://: Stöt i ditt Valthorn, ga, på,
Lätt man brandvaktterna ga,
Hvad Står du och undrar,
Stor sak trumslagaren dundrar,
Och klockorna de slå, ://:
På det mörka blå, den blanka manan glimmar,
Tills om några timmar, Stiern hvalfvet Strimmar, Da Capo.

# # #

://: Echo är stält här i gränd,
Hornet åt Bygningen vänd,
Blås den menuetten,
Som han med Bajonetten,
I går Sjöng här i gränd ://:
://: Ulla i fönstret hon står,
Tjenare, Syster, gutar,
Släpp oss inn i Salen,
Den hund den där Corpralen,
han står vid dörren och slår, ://:
Släpp oss inn, du får din Skurk en hel Bataille,
Slår du hit Canaille, tar jag dig i Svalget. Da Capo.

# # #

://: Tack kära Syster stor tack

Barfota slushar och pack,
Sicks ni ert Bagage,
Att den som har courage,
Skall altid få stor tack, ://:
://: Skål Madame Vingmark, allons,
Det var en sup som var bon,
Hurra jag skall blåsa
Så fint som en fisk, måsa,
Och dantsa på en gang, ://:
Hurra lust och sång, jag mig en Cloris väljer,
Kjärlek hjertat qväljer, Klang, hvad vin bouteiller. Da Capo.

# # #

://: Hälsa nu Movits, vet hut,
Bocka dej, Caisa geck ut,
Bror hörde du intet,
En Sup hon dig påminte,
Och derför geck hon ut ://:
://: Hurra hvad struvor och vin,
Herrskapet mumsa som svin,
Bergströmskan hon skrattar,
Å Skinkfatena fattar,
Och tömmer Carafin, ://:
Och den där Cousine, som uppa vaflan äter,
Hon som är så fäter, Säg mig hvad hon heter, : Da Capo.

# # #

:// Hot i ditt Valthorn, ja men,

Mollberg sjelf dantsar igen,
Färdig uppå foten,
Liksom stod han i roten,
Och sprang för fienden :|:
:|: Västen upknapter och gul,
Skjortan som tvättas hvar juhl,
Flächtar uti trasor,
Med Ull Strumpor och hasor,
Står han i Bachi Skjul :|:
Gammal fet och ful han Bachi krantsar binder,
Visar glad och trinder, sina blomster kinder. Da Capo.

Frédmans 57de Epistel.

Hvarutinnan afmålas Mollberg till häst som bjuder till begrafning.

Pöbel ur vägen, ge rum för Courieren,
Gå ur vägen för Mollberg utan Stryk och tvång,
Pisch hur han smäller, med piskan, allons,
Sitter rak i sadeln som en stång,
Kacken upfästad på hästen bredon,
Med pistolen i bälte och en stor basson,
Pisch hur han smäller i flygande språng,
Och med hatten vestar än en gång,
Tyst nu i ring
Rundt omkring,
Han gallopperar i harmen,
Än guppar han,

Af och ann,
Helt lik en rusig man,
Mollberg märch har flor om armen,
Och uti pistolerna flor,
Sorg bouquetten syns i barmen,
Giord af bonbon bror,!
Se hur han tar upp enn lista,
Hör hur han nu läser skiäkt,
Primo vin, secundo kista,
Tertio tas Confect. ___

# #

Unnan ur vägen adieu och allons,
Vänta Mollberg, håll tygeln, stanna litet där,
Pisch hur han smäller och höttar och svär,
Kan du vänta, Mollberg jag begär,
Kidder sanct Göran, hvad är din affaire?
Skall du spänna på draken, säg mig hur det är?
Pisch, till begrafning, jag biuder mon frere,
Klockan 6 i afton ungefär,
Vet du ej bror,
Frågar mor,
På vissmar dog klockan fyra,
Jag är befalt,
Öfveralt,
Att rida hej gevalt,
Mollberg skall all ting bestyra,
Kjöpa strutsvor, skaffa musique,

Tigga Svepning, lampor hyra,
Och gå framför Lik,
Skölja glasen, stå vid disken,
Lätt se listan, ingen nöd,
Qvarto pontac, qvinto fisken,
Sexto saffrans bröd. —

#

Hurra för tusend det pinglar och slår,
I Klokstapeln vid Olof, Karn är borta ren,
Pisch hur han smäller med piskan i sten,
Och ger sporren med sitt högra ben,
Men mina tårar mitt hjerta till Mehn,
Börja tillra, jag gråter, här står jag allen,
Mutter på vismar är Stelnad och Kleen,
Nu med ängslan delar hon sitt Skeen,
Sådan Madam, Ta mig fram,
Som nånsin borgar så mycket,
Nu är hon Kall, Som Cristal,
Mitt bröst dess fotapal
Hennes fägring vann mitt tycke,
När hon satt vid krogdörn ibland,
Med bind mössa, krusatt stycke,
Och ett glas i hand,
Hennes ögon jag berömmer,
Men dess hvita hals — hi hi,
Gjör att jag alt skönt fördömmer,
Och vill ensam bli. —

Fredmans 61sta Epistel.

Om Mollbergs paradering vid Corporal Bomans begrafning.

Unnan ur vägen, se hur professen med plumager,
Svänger gull gran, tils alt blir undanrögt,
:/:/: Si pipan stält med små mustacher,
Trind och rödblommig tar fram sin mässings fleut,
Trumslagaren trumlar, Mollberg framför går på tå,
Kyter och mumlar och ropar slå. —

#

Si den där token, så disperat han armen svänger,
Hvälfver en pinne och dunsar på ett skinn,
:/:/: Två talrichar en annan slänger,
En i ett hvalthorn, han prutar tiock och stinn,
En går och pinglar med en grytring mot ett Spiäll,
Tamlar i ringlar, ett dödligt skräll,

#

Tienare Mollberg! si hur han tätt och hjulbent kliefver,
Grätögd och klintfull, och som en Anka from,
:/:/: Och efter trippa i full ifver,
Leyon och Lustig och Lax och Dunderbom,
Skörtet han viker och uppå gehänget ser,
Hör hur han skriker: Stå rätta er!,

#

Nicka åt Mollberg, sir Mutter intet hur han nicker,
Lyfter på hatten och grinar uppå skämt,
:/:/: I tacken han på klacken vichar,

Ett tu, ett tu, håll takten trampa jämt,
Se hur han spratter, med ny pisk peruque och skor,
Hvita stöflätter och sorge flor,

#

Se Dalbergs Caisa hvar hon i gluggen står och gråter,
Blodig och vinögd, och med en svarter kjol,
:/:/: Hör in i krogen harpan låter,
Krögarn han skrattar och spelar på Viol,
Liksom en Nunna Bomans enka prydd med dosk,
Full mot en tunna står med sin bosk.

#

Där går processen! Camrater hvem är död i granden?
Fo! Corpral Boman, som låg så vattenskjuk,
:/:/:/: Se Christian Vingmark närmsta stränden,
Med hviter näsduk och svart rosette peruque,
Han midt i ledet, går vid Bergström så dernäst,
Kyparn Ede, och så en prast. —

#

Där går Orgtramparn, och så tornvaktarn i sathrina,
Krögarn på Sodom, och krögarn på Krypin,
:/:/:/: Kor spelet lät triangeln hvina,
Trumslagarn dunkar och ramlar på ett skinn,
Tält framför vackten lunkar klockarn röd och full,
Bär efter takten, en skofvel mull. —

#

Ja Corpral Boman han har nu kastat svärd och balja,
Nu är han döder; Och är han död bevars,!

:/:/:/: Han sista gång moustachen talga,
På bruna dörren i fiol den sista Mars,
Vi tyska väl raska; men hvad är vårt lif: ett blos!,
Bomans din aska hedras af oss. —

# #

Ryder er D:r.n.r. stå rätt i ledet, rätta felet,
Höger om vänder er; Skylra med mousquet,
:/:/:/: Mousquet på axeln: rör på spelet,
Lägg ann i vädret: gefyr, och stick och stöt,
Bomans mandater prisas uti Bachi tragt,
hurra Camrater! tack för god vagt. —

Fredmans Epistel.

Vid en grind uti en Skog,
Ett gammalt rutligt tempel låg,
Dit hvar man med längtan drog,
Der voro två fönster,
Dörren till venster,
Och kallades krog. —

2. versen.

Ett tempel utan torn gud nåds,
En kyrko dörr förutan lås,:
Ey minsta bok där kunde fås,
Församlingen surra,

Psalmen var hurra,
Och Choret ett bås. —

3. versen.

En syndare där i sin nöd,
Ej nånsin bad om dagligt bröd,
Ej heller om en salig död,
I skjortan stod prästen,
På tröskelen gästen,
Helt rosend röd. —

4. versen.

Cornelius lefde 70 år,
Vår herre honom tog i går,
Han nyktter nu bland änglar står!
Vid Abrahams sida,
Är fåfängt förbida,
Han branvins tår. —

5. versen.

Cornelius dödde på en krog,
Just då han uti glaset slog,
Och spelman till violen tog,
Men stunden var inne,
Cornelius dit minne,
Det varar nog. —

6. versen.

Cornelius vi dit stoft bese
Benrangel, knokor, suck och vé,

Din lefnads flaska tom måske,
Ditt öga det blödde,
Du lefde och dödde,
En Krögare. —

7. versen.

Tack för hvar timma och hvart lag,
En Krögare ej fins hvar dag;
De äro rara menar jag!
Som gifva till basta,
En törstiger nästa,
Af Bachi slag. —

Frédmans Epistel.

Hör Klockorna med ängsligt dån,
De ringa för en Bachi son,
För gamla Lundholm där i vrån,
Se ordens peruquen,
Af döden uposluken,
Och Stiernan uppån. —

2. versen.

Hör Klockorna vid dödsens Tull,
Sofve vår Lundholm! sofve lull!
Cupido sjunger vid din mull,
Om nånsin din maka,
Fått kyssa din haka, Hon vist blifvit full. —

3. versen.

Din morgon sol brann sällan klar,
Din middag blott en skymning var,
Och nasan afton rodnan bar,
Så rödlät och trinder,
Mot mörkblåa kinder,
Hon skugga tar, —

4. versen.

Gack slå din kammar dör i lås,
Se kiddaren med hors och kräs,
I jorden multnar och förgås,
Din kista man rörer,
Tag i Commendeurer,
Trumpetare blås. —

Frédmans Epistel.

Movits helt allena,
På 3 liljor satt en gång,
Harpan mellan béna,
Blänkte bréd och lång,
Lustigt se var séna,
Och hvart finger i fult språng,
Öfver harpan skéna,
Under klang och sång,
Harpan var förgyld och grön,

Prydd med många tusend skön!
Med en Cherubim målad prålad,
Utaf Hofbro vackra rön. Trall.:::::

# #

Harpans klara låte,
Kör till andagt hvar person,
Ifrån herda säten,
Up till Gudars trohn,
Verlden blir förgäten,
Hjertat blöder vid hvar ton,
Sjelfva Ängla fjäten,
Hörs i sial och hand,
Gaf nu movits dubbel pragt,
När han sjöng mot afgrunds mag
Slog accorden efter noten, foten,
Hördes intet stampa takt. Trall.

# #

Movits ville blancka,
Uppå Astrilds vädjo ban,
Kåkte på en Ånka,
Väl försökt och van,
Tung och full kan tänka,
Är nu movits hela dan,
Honom lysta sänka,
Måste ske med kram,

Prydd med många tusend skön.
Med en Cherubim målad prålad,
Utaf Hofbro vackra rön. Trall.:::::

I sitt Stoft med tårar,
Ligger movits, ligg nu gjordt,
Hvem dess hjerta sarar,
I dess sång blir sport,
Kjör ej Bacci farar,
Upp till Fröjas myrten port,
När du dig uthorar,
Någon brud så fort,
Frie ej mera än du tål,
Tänck på dina göromål,
På din Cloris där hon ligger, pigger,
Visar dig sin blomster skål. Trall.

Movits ville blänckа,
Uppå Astrilds vädjo ban,
Kåkte på en Ancka,
Väl försökt och van,
Tung och full skantänckа,
Är nu movits hela dan,
Honom lysta sänckа,
Måste ske med Kram,

När han i förstår mig väl,
Skulle eldas i sin själ,
…ggen Krumpen trumpen,
…l Bachi träl. Trall……

#

…ter,
…vem hon var,
…ster,
…ergströms far,
…yster,
… och svar,
…ster,
…ällop har,
…lutlig den,
…ron D.x.x.x,
…rpan, åter, gråter,
Spelar psalmen om igen. Trall……

Fredmans Epistel.

Angående Landstigningen vid Klubben uti Mälarn en sommar afton 1769

Mamsell Ulla, märck mamsell,
Hur vårt månsken nu i quäll
Bad försilfrad och bestrålar,
Grindar, pålar,

När han i förstår mig väl,
Skulle eldas i sin siäl,
Somna han mot väggen krumpen trumpen,
Som en gammal Bachi träl. Trall.....

# #

Bröder, om er lyster,
Vilja veta hvem hon var,
Så är hon en syster,
Till Bror Bergströms far,
Eljest blek och tyster,
Säflig uti tal och svar,
Men förtreflig yster,
När han bröllop har,
Saken var nu slutlig den,
Movits gaf hon D.r.r.x,
Därför han på harpan, åter, gråter,
Spelar psalmen om igen. Trall.....

Fredmans Epistel.

Angående Landstigningen vid Klubben uti mälarn en sommar afton 1769.

Mamsell Ulla, märck mamsell,
Hur vårt månsken nu i quäll,
Båd försilfrad och bestrålar,
Grindar, pålar,

Berg och fjäll,
Mälarns bölja lungn och skiär,
Tyst en mängd af kölar bär,
Öfversvallar,
Fält och vallar,
Sen förvillar här och där,
Syster se ditt åt, hvad jagter och sumpar,
Skepparn pumpar, :/:
Tolbränd sur och tvär. —

2. versen.

Se hvad åkrar rundt kring sjön,
Som af tusend blomster trän,
Ger en vällust rundt kring stranden,
Och åt handen,
Arbets lön,
Korss hvad många Bacchi kjök,
Ur hvar klyfta syns en rök,
Minsta vinkel,
Lucktär finkel,
Minsta bro bär fulla ök,
Mollberg styr dit åt, åt bryggan till venster,
Ren sitt fönster, :/:,
Öpnar fader stök. —

3. versen.

Titta dit åt, dit åt strand,

Ut åt sjön på vänster hand,
Dit mitt öfver åt det huset,
Där som ljuset syns ibland,
Ney min ros, min Socker bit,
Dit åt der jag pekar dit,
Dit åt Skogen,
Åt den Krogen,
Är en skorsten röd och hvit,
Dit där som torparn med ljustret vid Kullen,
Står vid jullen, ://:
Han som Koksar hit. —

4. versen.

Ljufva vind blåsen opp,
Hissa vimpeln högt i topp,
Lätt nu seglen fladdra, flägta,
Vi å agta,
I vår tropp,
Klang vid Valthorns glada ljud,
Lätt oss prisa vinets gud,
Vid det ropet,
Kör på stopet,
Värm båd ådror blod och hud,
Drick Ulla min Syster, drick Mollberg i botn,
Klang för skotten ://:
För vår lilla brud. —

5. versen.

Lägg i land vid Krogen! hvar?
Näst vid dörren! gör skutan klar,
Där står Krögarn med sin gamma,
Tienarinna,
Kära Far,
Tack för sist, Skål, lägg i land,
Vingmarks mor, tag mig i hand,
Svepom Kappan,
Stig på trappan,
Skrapa tofflorna i sand,
Kappsäckar och knyten, matbyttor, Canteter,
Öl och viner, :/:
Hämta ifrån land. —

6. versen.

Jeana tappa sin rubin,
Ney mitt hånge tog Cousine
Lättas muff låg i sång tacke,
Och på däcket, Violin,
Pappas handskar, jag blir skiuk,
Svepta i en mangel duk,
Låg på skutan,
I Cajutan,
Bredvid Mortars pisk peruque,
Sötaste bror Petter, ney himmel peruquen,
Låg i duken, :/:
Pudrad stålt och miuk. —

Fredmans Epistel.

Bachi Herholder med guld och beslag,
Blir det Capitel neq intet i dag,
Blir det intet Riddar Slag,
Intet, intet, säger jag,
Hvarför Kapor och Spiror min vän,
Jo Kära hjertans saken är den,
Kollmodin och Holmström sen

7. versen.

156.

Stöt ej Basviolen Camrat,
Stiälp ej Kull vårt voffel fatt,
Bär smör byttan under armen
Smält i värmen som Sucat,
Sick en tarta bränd och Stekt,
Strödd med Socker och Canel,
Med bruneller carameller,
Med anjovis till en dekl,
Lätt oss bli glada, och rasta en timma,
Kloss och stimma, ://:
Under sång och spel. —

Gula Kapor och hurra,
Spiror, men hur sa va ba,
Men Kära hjärtans förlåt mey jag ber,

154.

5. versen.

Lägg i land vid Krogen! hvar?
Näst vid dörren! gör skutan klar,
Där står Krögarn med sin gamma,
Tienarinna,
Kära Far,
Tack för sist, Skål, lägg i land,
Vingmarks mor, tag mig i hand,
Svensom Kassan.

155.

8. versen.

Fader Hök din skål hvar dag,
När du ler så skrattar jag,
Nå kom väds när flaskan fattar,
Jag då skrattar,
Åt din lag,
Tag vårt sällskap i din skygd,
Skänck oss af din varma brygd,
Söta fader, gif oss kraften
Och förskingra köld och blygd,
Men hör hur det blåser, los segla fäst slupen,
Tack för Supen ://:
Vivat Bacci bygd. —

Solasie bror Petter, ney himmel peruquen,
Låg i duken, ://:
Pudrad stålt och miuk. —

Fredmans Epistel.

Bachi Herholder med guld och beslag,
Blir det Capitel neq intet i dag,
Blir det intet Riddar Slag,
Intet, intet, säger jag,
Hvarför Kapor och Spiror min vän,
Fo Kära hjertans saken är den,
Kollmodin och Holmström sen,
Skola bliva Adelsmän,
Nå så säger jag må gjöra,
Värdigt Kollmodin upphöja,
Hvad namn och vapen skall han bära,
Fo han heter Fällar creutz, :/:
Bachus Skjelf hans vapen målar,
I rödt fält en guld pocal,
Kundt omkring ett löfverk prålar,
Med tullpaner och brégal,
Öfver syns i gyldne Stralar,
Riddarns namn och åratal. —

Tvi tacket vapn det vill jag ej ha,
Bachi herholder så gramner hur sa,
Gula Kapor och hurra,
Spiror, men hur sa va ba,
Men Kära hjärtans förlåt mey jag ber,

Blefvo då inga ablade mer,
Kära hjärtans många fler,
Holmström fick och sitt baner,
Tag en sup och skorpan tugga,
Hör på Holmströms adels namn,
Han heter nu von Ehren Sugga,
Vackert barn i Bachi famn :/:
Aldrig han baneret mistar,
Ty han kämpar i sin tro,
Bachus själf hans vapen ristar,
I ett gyldne fält jo, jo,
Under tvänne oljo quistar,
Står en Sugga vid en ho. —

# #

Ty taget vapen jag passar ej på,
Bland Bachi krymplingar välboren gå,
Jag vill ej hans lagrar få,
Blef ej flera än de två,
Jo kära hjertans en gammal god vän,
Officianten med asken jo men!
Killberg! den ja den just den,
Kör på stopet drick igen,
Säg då, säg hvad som han heter,
Jo han heter Adelstop,
Violer Vallhorn och trumpeter,
Kring hans vapen fästas hop, :/:

I rödt fält ett ten stop glimmar,
Och en Örn på lacket står,
Mitt i Skölden Solen glimmar,
Och i Solen en Kraffta går,
Under fyns en Vahlfisk simma,
Och i gapet står gutar. —

#

Ivy tacket vapn det ger jag åt hin,
Solar och Kraffter och örnar och Svin,
Fleuter Valthorn, Violin,
Men hvad elest hölls god mine,
Jo Kära hjertans, Nystatt lätt se,
Har uti vapnet mer an de tre,
Värcklig mer Simplicité,
Än de andra Adlade,
Säg då mig hvad namnet blifver,
Och hvad dårskap på vår o,
Jo Oelhjelm han med oe skrifver,
Meisner skrifver baro O, :||:
Tvänne tigrar Skölden fatta,
Begge sig på ända stält,
Kundt omkring vinranckor satta,
Öfverst flyr en bisvärm snält,
Se på Vapnet se och skratta,
En röd näsa i blatt fält. —

# #

Ivy fader Herhold så när had jag spytt,
Gammal familje fast vapnet är nytt,
Stam fadren var som man uthydt,
Noack eller lillepyt,
Oelhjelm med öe dät blifver då hans,
Hvad har dän andra för vapen och glans,
Fanor trummer pique och lans,
Är det prýt med hjelm och krans,
Kära hjertans hur du frågar,
Hin kan repetera alt,
Jag är torstig du mig plågar,
Hit en sup, dät är så kalt.
Meisner Oelhjelms vapn kära,
Är uti en fyrkant stält,
Kölden tvenne kattor bära,
Hit en sup ich hab kein geldt,
Meisner Oelhjelm bär med ära,
En blå nåsa i rödt fält. —

Frédmans Epistel.

Öfver Frédmans begrafning. —

Ur vågen och vyk,
Hör på låten,
Och se på Staten,
Af Trumpeten för Bachi lik,
Så ur vågen igen,

Hör god vänner,
Är nån som känner,
Den gamla Fredman Urmakaren,
Stått stilla på en sida,
Och lätt processen skrida,
Ur vägen god vänner håll,
Trumpetarena blåsa stålt,
Min granne styrk ditt mod,
Och värm din blod. —

" "

# #

Secter Bellman för heders skull,
Han får och rida,
Men på en sida,
Ty han redan är överst full,
Som Poet följer han dock med,
Nu till griften,
För att grafskriften,
Upläsa fast dess röst är späd,
Ty det vore mot billigheten,
Om en Medbror utaf dieten,
Ej skull resa dess ävestod,
Håll Trumpetare var så god,
Min Granne styrck ditt mod,
Och värm ditt blod. — — —

Skaren,
la,
r hålt,
alt,
mod,
d. —
#

etaren,

ash,
ida,
rida,
tadt i pant,
nt,
t mod,

# #

Fredman lefde och dog,
Bröder alla
Vi kunna kalla
Hans själ ett urvärk, hans kropp en krog,
Vår lefnad är kort,
Bäst vi rusta,
Och oss förlusta,
Så kommer döden och tar oss bort,
Statt stilla på en sida,
Och lätt processen skrida,
Här i verlden är mycken harm!
Trumpeterna blåsa larm!
Min granne styrck ditt mod,
Och värm din blod. —

Hör god vänner,
Är nån som känner,
Den gamla Fredman Urmakaren,
Stått stilla på en sida,
Och lätt processen skrida,
Ur vagen god vänner hålt,
Trumpetarena blåsa stålt,
Min granne Styrk ditt mod,
Och värm din blod.

#

Kolmodin vår vän,
För prästaven,
Och nu till grafven,
Han rider närmast trumpetaren,
Se Kilbergs så rask,
Helt allena,
Han för oréna,
Ett par halfarmar uti en ask,
Stått stilla på en sida,
Lätt Lundmarck och få rida,
Med en klocka som stådt i pant,
Trumpeterna gå galant,
Min granne Styrck ditt mod,
Och värm din blod.

Fredmans Epistel.

Ulla Krögarn ropar,
Jag ditt tenstop på hyllan och spring, Trall:/:
Fåfengt att du sopar,
Och strör gransris på golfvet om kring,
Fäll förklät Spring,
Gesvint din lilla fjolla,
Se Movits härmar Colla,
Trall:/: Strundt det gjör ingenting. —

Barn får vi höra
Korf! hvad luftsprång drill och Cadence, Tral:/:
Movits stäm ditt öra
Drick och lysna bort all resonnance,
Än en cadence
Skönt Movits, skönt det låter
Hit bränvin eljest han gråter,
Trall:/: Sif oss en sup pomerants. —

Hör hur det klingar,
Nyt dig movits, hjelp gud nu han nös, Tral:/:
Strängen han nu tvingar,
Och slår driller på qvinten helt löst
Hielp gud, han nös,
Det kostar på canaillen
Tänck om du nu vore i Seraillen
Trall:/: Bror movits din nymph da frös. —

# #

Ulla Krögarn skriker,
Se den oxen så gjödder och flinck, tral:/:
Rosig röd och riker
Med lystycke af rosend Kallminck,
Spring Ulla spring,
Lätt movits dig ej hindra
Men Ullas ögon de tindra,
Tral:/: Bror movits feck en vink. —

# #

Löp ej i din yra,
Dubbelt öhl vill han ha! jag förstår, Tral:/:
Stopet Nummer 4,
För bror movits, islagit nu står,
Ja jag förstår,
När movits ej har pengar,
Då klingar dina Strängar,
Tral:/: Bror Movits en pollska nu går. —

:

Frédmans 70de Epistel.

Elegie vid Corpral Bomans Graf. —

Aldrig en Iris på dessa bleka fält,
Minsta Blomma plachat,
Till vällust i sin herdes tält
Och dessa löftran vid dagens liusa rand,
Aldrig fogeln lockat,
Till Floras fäst vid mälarns strand,

Aldrig hördes lärkan ännsin spéla,
för att turturdufvans qval fördela,
som i ro, :/:
Mitt bland dödens pilar bygt sitt bo. —

#

Kring denna rymden hvad qualm och sorglig syn,
Svarta kors och grafvar,
Förduncklat templets tupp i skyn,
En på en planka, en på en marmorsten,
Kringlar hjul och glafvar,
Bepryda våra fäders ben,
Trädens glésa stammar sorgligt hasta,
Att de gula löfven från sig kasta,
Minsta blad, :/:
Döljer i sin skygd en lägerstad. —

#

Templet det hvilar uppå en sandig mo,
Innom gyldne galler,
Förnäma skuggor sammanbo,
Hjertat till rysning och örat till en harm,
Ner från fotur faller,
Ett torndöns brak vid klockors larm,
I det djup Cydopen viggen svaflar
Har han en gång, störtat templets gaflar,
Nu dess prakt, :/:
Morgonrådnans afbild sammanbragt. —

#

Blunda och sucka, knäpp dina händer hop,
Här står Bomans kista,
Bland gråtarskor med glas och stop,
Hon med miölk byttan snyftar bitterlig,
Och vill liksom brista,
I tårars öfverflöd för dig,
Hon är änkan till den tappra busen,
Men de andra äro hela skiusen,
Mångelskor, :/:
Hemma bad på Söder och på Norr. —

#

Kom lätt oss sjunga, hvar en sin sorge psalm,
Movits om du orkar,
Förskingra hiertats ångst och qualm,
Knäpp upp på din harpa för denna Bomans mor,
Som sitt öga torkar,
Och dammar sina svarta skor,
Nej stick upp bouteillen, biud vår qvinna,
Skål Madame! ödmiuk tienarinna,
Slå i mor, :/:
Ach min Boman jag dig aldrig ser, —

#

Tack du min Boman, tack för hvar enda dag,
Båd då du mig klappa
Och då du svor med hugg och slag,
Nå denna hatten min Solhatt bliva skall,
Denna Gardies kappan,

Blir min Mantille i alla fall,
Bomans änka håll upp att gråta,
Plang, :/: låt movits liufva harpa låta,
Glöm ditt qval, :/:
I en fallbänck välj en ny Corporal. —

Fredmans Epistel. —

Klubben N:o 24. Anno 1769 i Norrköping. —

Det var curieust! i går aftons så satt de och talte om finance wärkets nu varande tillstånd, Sedan* en viss, att du wore Banque och låg i munkens trappor, Suponera att jag wore medborgare, jag kranglade up till dig efter vederbörligt tillstånd; In bona fide ger jag dig min ägo i underpant, på det skall jag betala det årliga interesset. Du vill, och jag kan intet, jag kan, och du vill intet; Skulle jag då för blotta omöjlighetens skull, skuffa dig utföre Lokatten och de traplösa trapporna?

* Coursen blifvit reglerad till all pari. Suponera sade en ut:

Lokatten, lokatten, min främde gutår,
Där får du violer och Jungfrur i spår,
I fönster, i gluggar, i vinckilar och vrår,
En kiortel en bätsman, och kärleken rar. —

\# \# \#

Hvad frågar jag efter finance och balance,
Blott fyrken och flaskan och jag går i dans,
Medborgare banquen all pari, all fan,
De qvitta mig lika blott hl fins i stan. —

Men Italien, Sir ni, Holland, Spanien och Frankrike, männe deras politiska byggnad i anseende till främmande magter, Achiske fréden, Vestphaliske Freden, Consilium i Basel, Quaritur: männe deras politiska byggnad kan äga bestånd. —

Består du mig bränvin, fram pipor och kran,
Jag anser en krona, liksom en Cardus,
Carduser som kronor, och siffror som null,
Vestpaliska skinkor, som spiror af gull. —

#

Jag skattar min flaska och sjunger min ton,
En öhl tunna mer än en kungelig thron,
Men finge jag byta skull dagligt i sol,
Bad kung och ministrar, få simma i öhl. —

Fredmans Epistel.

Ach! om vi hade god vänner en få,
Ungerst vin för vår strupa,
Och att vid få stången vore vi två,
Som hade lof till att supa,
Vi skulle ligga gudsigne gusLån,
Jag och Camraten med tungan i sån,
Ach! om vi hade god vänner en få,
Ungerst vin för vår strupa. —

#

Få fast den sån vore tunger som bly,

Skull han bli lätt till att bära,
Jag skulle med Krafter och rosende hy,
Lyfta min börda och svåra,
Och min Camrat skulle ta mig i famn,
Dantsa med stången och sjunga mitt namn,
Ja fast än Sån vore tunger som bly. etc:

#

Ey på trehundrade steg någon själ,
Ingen Kjäft på tolfhundra,
Ney våra portar skall stängas så väl,
Ingen skall bulta och dundra
Bulta han dit, skull vi lyfta vår stång,
Fäckta som bröder och dö på en gång,
Ey på 300de steg någon själ etc:

#

Båd uti urväder, Solskin och slask,
Dunder och blixt och i toreka,
Ja om från himlen föll änglar pladask,
Neder i Sån skull jag orka,
Orka att slåss, köra opp dem till mån,
Taga basunen, och dricka ur Sån,
Båd uti urväder, Solskin och slask, etc:

#

Står du lärftskrämare och grinar i vrån,
När vi oss två nu förlusta,
Spänn dina blixtrande ögon på Sån,
Spricka i din galla och pusta,

Luta nu hufvud på brädden Camrat,
Svälg i hvar bläddra en ungersk dukat,
Står du Lärftskrämare och grinar i vrån,
När vi oss två nu förlusta. —

Fredmans Epistel. —

Rörande Kortspelet på Klubben Jul tiden 1769. —

Ren Calade jag spår och tror,
Förhand har du Mollberg bror,
Knäp af liusen du skall fria,
Kopa tria,
Kära bror,
Klöfver ess! gutår! bekänn,
Tuan trian, Skål min vän,
Kungen högt för högsta ordet,
Trumph i bordet,
Såg du den,
Sötaste mor vingmarck! mor vingmarkstickofver,
Mera Klöfver, ://:
Mera Klöfver än. —

# #

Spader Knickt nå det var bra,
Bums den ville Ulla ha,
Äfset föll ej det var felet,
Lätt si spelet! hvad vi ha!
Nej stor sak förlat jag ber,!

Skål lätt åset falla ner,
Mins i förgårs hvad calader?
Mera spader,
Spader mer,
Kuter! mera ruter! lätt hjerterna damma,
Stramma Stramma, ://:
Syster Ulla ger, . —
# #
Ulla klädd i grått och grönt,
I sin lifsträck lyser skönt,
Halsen med ett pärlband randas
Bröstet andas,
Hvitt och skönt,
Hur står spelet, Spela du,
Kuter fyra klöfver sju,
Kung och damen femman, Seran,
Tvy den heran,
Gärter Fru,
Gråt intet mollberg; hvad hjelper du tiuter,
Mera Kuter, ://:
Hvem skall blanda nu. —
# #
Lilla Ullas vackra hand,
När den skymtar fram ibland
Både Korten, lust, och löjen,
Fröjas nöjen,

Kräns ibland,
Si hur små ögd Ulla ler,
Hur hon sitter och ser ner,
Och på fingret se jouvelen,
Mellan spelen,
Strålar gér,
Kopa! hvem skulle ropa, jo movits släp stopet,
Gifsa ropet, :/:
Kuter tre jag ber. —

# #

Men mitt herrskap titta ut,
Öpna fönstret en minut,
Vintrens Skärpa tyks försvinna,
Och borttvina,
Hvar minut,
Nej mor vingmarck si hur täckt,
Skärnan tindrar i sin släkt,
Si hur mån på himlen lyser,
Vatnet fryser,
Mildt och fräkt,
Sveps om dig Saloppen, Ach! dog du min Ulla,
Tåre falla, :/:
Stod då all vår slägt. —

# #

Si hvad sládor syns på skjön,

Som vid bjälror klang och dön,
Trotsar bölljan tills hon bister,
Sönderbrister,
Med ett dön,
Si den hästens varma länd,
För den gyldne sjäden spänd,
Har han mod i språnget hämtar,
Hur han flämtar,
Dyr och känd,
Hey titta åt skogen, si björnarna åka,
Slåss och språka ://:
Hålla pipan tänd. —

#

Nej den gula kampen brydd,
Med de liusa tofsar prydd,
Minsta sats kan ögat glädja,
Ingen släda,
Är så prydd,
Vingmarks fohla löper kapp,
Som en ren framför en lapp,
Klang, det klingar uti isen,
Han surprisen,
Undan slapp,
Pojken där på skrishon, han klingrar i vilsen,
Dierf nyfiken, :// Efter några rapp. —

Är den hingsten i fult stråk,
Hur han löper ung och täck,
Brun och hvit med svarta fläckar,
Ibland Skjäckar,
Kar och täck,
Men den hvita gångarändär,
Som de gröna Seldom bär,
Märk hur smått han går i dantsen,
Flägtar Svantsen,
Stält och tvär,
Hör längst ut på Sion Åkarn slås och Skjör sönder,
Full bland bönder, ://:
Åkarn fullast är. ——

Vargar tiuta öfveralt,
Ren det snöar och blir kalt,
Stäng till fönstret, tänd på brasan,
Som i Casan,
Är det kalt,
Märck hur skogens toppar små,
Luta sig helt silfvergrå,
Bygdens fält och blomstersängar,
Berg och ängar,
Glömmas må,
Mollberg tag fram flaskan jag ryser, Jag fryser,

Ach! jag ryser :ss:
Och kan intet gå. —

#

Lyss åt lucktan hur det gr,
Hur det smattrar sprids och flyr,
Eol stormar luften tjocknar,
Stiernorna slocknar,
Månan flyr,
Derför i så lustigt lag,
Och på en så kulen dag,
Lätt oss Bachi saffter prisa,
Med en visa,
Glaset tag,
Kling, klang, för min flicka så trogen i nöden,
In i döden, :ss:
Hvem skall blanda? jag!

Fredmans Epistel. ___

Movits Målare. ___

Se hur movits sitter där, – Vid sin tafla tyst och kyar,
Ler och målar, – med ett lufft besvär,
Verkstan glimmar glad och lius-full med potter, krukor, krus,
Glas och skålar – guld och glitter grus,
Prachtigt sig en stalning för vårt öga höjer,
Där den spända duken sträcker hall och flat,

Af dess mund söt som Succat, – hvarje kyss värd en ducat.

#

Gubben ser för rolig ut, – med filt mössa och surtout,
Penslar, stifter, – blandas hvar minut,
I lifstycket hvitt och blat, – har han messings knappar fatt,
Tröjan skiftar, – purpur, gult och grått,
Af grönt siden tyg märck ögna skiar men pralar,
Som den röda nasan ger en skugga grön,
Två glas ögon vid hvar tinning skiuts med nålar,
När han tyst probervar sin färgeron,
Movits gör din tafla skön, – Drick och tag din arbets lön, –

#

Töm din flaska, gif dig tid, – Sen i din Olymp i frid,
Värm ditt snille, – Och din tekning spridd,
Blanda i hvart pensel drag, – Gif din storhet det behag,
Som du ville, – På din bröllops dag,
Se hur handen på den lena duken bäfvar,

Se hur ögat blundar, då han penseln för,
Än sjelf Tröja Kring hans vackra ämne svåfvar,
Än sen Astrilds pihl hans bröst till intet gjör,
Movits du ej teckna bör, — hvad Apoller blått tillhör. —

#

Si Herdinnan trind och snörd — Uppå Astrilds vingar förd,
Hvar hon sitter, — Stor till blod och börd,
Håret som bland pärlor knyts, — Uti möreska buckler bryts,
Blodet spritter, — Ögats eld förbyts,
Bröstet svåller och hvar gång nymphen andas,
Blintrar fram ett kors, ett halsband af rubin,
Framför bröstet flor och blommor sammans blandas,
Tröjan snörd, och lifvet är af carmosin,
Knapt Apollos pensel fin, — bildat har så skön Cousine. —

#

Movits i sin andakt dör, — När hans sist i vågor strör,
Tvänne prickar, — med ett flor framför,
Märck hans eld är fin och stor, — Täckt de gömas i ett flor,
Gubben nickar, — Och på nymphen glor,
Nymphen hon små skrattar, runkar hufvud tiger,
Låsar på sitt pärlband, knyter sin Jalopp,
Fläktar med Solfiädern, sen med små intriguer,
Narrar Gubben, från sin tafla stiga opp,
Där han i sin blomm och knopp, — Bildar Tröjas vackra kropp. —

Fredmans 58de Epistel.

Skrifven till tröst för Movits, när dess fästmö dog.

Movits mitt hjerta blöder,
Movits, :/: att se din fästmö kall och döder,
Grymt hör jag hur Bacci bröder,
Med gråt bestorma skyn,
En sträcker sina händer,
En sitt hufvud bort han vänder,
Omt en annan suckar sänder,
När i de glada länder,
Hon gömmes för vår syn. :/:

#

Skål bacci män och qvinnor,
Charlotte :/: bland Fröjas trogna tienarinnor,
Som till en afvund för gudinnor,
Giort movits friket snärd,
Dess ögons eld och låga,
Hennes fägring och förmaga,
Då hon sig på fältet vaga,
Under Cupidos båga,
Var Gudars asyn värd. :/:

#

Som i den klara bölja,
Du ser, :/: den ystra fisken sig fördölja,
Och Zephirens virflar följa,
Med trykning upp och ned,

Så din Charlotte min frände,
När hon till din bådd anländer,
Som en fisk hon qvickt sig vände,
Endast den vällust känner,
Som kärlek hjertat ger. :|:
#
Ach! för hvar gång jag skåda,
Charlotte, :|: hos fabriqueurn vid raek och låda,
Då var lördag jag bebåda,
Var balen skulle stå,
Mig tyks jag ser Charlotta,
Med två nystan i en potta,
Med sin härfvel stå och matta,
Vips öpnas Pluti gråta,
Och nymphen sjunker då. :|:
#
Lätt från din syn försvinna
Movits, :|: hvar skymt utaf din älskarinna,
Gråt lätt dina ögon rinna,
Och ställ violen i vrån,
Fly! Bror fly! Tröjas skara,
Nu din frihet omt försvara,
Nu får du på krogen vara,
Förr stod du i en snara,
Nu är du frie min Son. :|:

Fredmans 65te Epistel.—

Till Mollberg angående sista Concerten på 3 byttor.

Movits blåste en Consert,
På 3 byttor en afton när balen var sluten,
Hvarje ton liksom en ärt,
Den föll så kullrig och rulla ur truten,
Först höll Bergen en harangue,
Sen sjöng Ulla ett par utaf filtzens Duetter,
Vid ett acompagnement,
Af 2 fleuter och 6 Clarinetter
Hör råd folk och få ://:
Orpheÿ hautboe ://:
Lätt oss vara glada barn,
Och klappa Systrarna var på sitt knä.—

#

Mållberg satt uppå en stol,
Fernt med fingren han drillar och flög som hin håken,
Stundom på sin bas viol,
Han spelte Solo, och Surra med stråken,
Bravo hör en fantasie,
Ur B: moll, ur G: dur, en harpet'scho jag tackar,
Hurra hurra och slå i,
Vi skola dantsa och flås som Polackar,
Blås nu Movits gält ://: Bravo det var snält ://:
Bra, Bra, Braviſsimo,
Hey lätt oss leſva väl lustigt och sält.—

#

Röd om näbben som en tupp,
Stod nu Movits slog tacken stampa och ropa,
Blås en air utaf Galupp,
Utaf Galuppi skrek strant allihopa,
Nej sad Bergen ge oss vin,
Gie oss ohl uti byttor, hej lustigt courage,
Systrar hör min violin,
Kom dantsa pollska och sjung ert pagage,
Blås nu Movits nu, ://:
Bra Bravissimo, ://:
Hvem had nånsin kunnat tro,
Att du skul födas Olympen till ro. —

#

Ulla sjöng en liten air,
hvita bröstet det svalde och rörde halsduken,
Vingmark med sin fleutravers,
Han slog och små log och rista peruquen,
Bergström stod i vran och drack,
Stämde qvinten, pläng, pläng, satt violen under armen,
Ulla sjöng han ropte ach!
Och slog så nymphen burdus uti barmen,
Bulra intet där, ://:
Håll din tacht ma chere, ://:
Lätt höra ännu mera,
Åkära Vingmark, blås mera fleutraver. —

#

Vingmark såg ut accurat,
Som på Solfiädrar når man en herde vill gripa,
Som i lunden står så flat,
Och har i truten sin liusgula pipa,
Hatten satt uppå en snéd,
Bruna wästen var upknäpt, updragen på magen,
Stundom når han fleuten vréd,
Så nicka hufvud så flächta upslagen,
Hör nu på en Chor :|:
Hay da capo Bror :|:
Siungom nu alla i Chor,
Och lätt oss sluta en högtid så stor. —

#

Eol stormar uti skyn,
Nattens fackor de tändas det rägnar och Sqvalar,
Neptun ner ur vattu bryn,
Han kastar opp sina gastar och hvalar,
Ach! hur liuflig da den ton,
Där apollo med mildhet förlustar vårt öga,
Siung bror Vingmark min patron,
Och siung en skål som är lustig att höra,
Blås basången starck :|:
Vivat vår Monarch :|:
Skrala Clarinetter klang,
Vi dricka skålar med högmod och rang. —

Fredmans 59de Epistel.

Vid tillfälle då Christian Vingmark miste sin natt Kappa i Slags-
målet med Mollberg.

Mollberg satt i Paulun,
Full med fiädrar och duhn,
Kläd̈d i en skin tröja brun,
Och med en väst af Cattun,
Skjortan fyrtes ibland,
Når med Kärlet i hand,
Gubben står så bredbent i sand,
Hosta och fukta sin tand,
Bör bandet i bönorna sprak,
Nu gieck han till fönstret och drak,
Skrufva luckorna opp,
Och besåg stiernornas lopp. —

Stugan där i han bor,
Är ej synnerlig stor,
Vitlimmad och välfd som ett Chor,
Men utan stolar min bror,
Dörren den är utan lås,
Sängen liknar ett bås,
Bollster och Kuddar gunas,
Intet platt intet där fas,
Men bortnas vid fönstret tåhom,
Ligger en haftankare Kom,
Kom och se hvar han är,
Skrufva upp luckan mon cher. —

Mollberg se hvar han står,
Bak om örat sig klår,
Se uppå dess knorliga hår,
Koda filtmossan gutar,
Drick betrakta Camrat,
Hur hans arm disperat,
Håller i gran helt flat,
Bultar och sprundar ett fat,
Mollberg god morgon! stor tack,
Hvad har du i ansharen? rack,
Än uti standan? Signor,
Ideliga dubbelt öhl Bror. —

Aber, hur är det fatt,
Du är svulten och matt,
Mollberg du har slagits i natt,
Se huru nasan är platt,
Se violen så gramm,
Sönder slagen står ham
Hur har väl den leken gått ann,
Valthornet blodigt min famm,
Lägg munnen till ansharen, och tig,
Bror aldrig blir rädder i krig,
En gång slår jag vart år,
Då är det min namsdag, gutar. —

Aber! hvarföre då,

Skall du prygla ochsså,
Jo! derför det fallet si så,
Vänta din rygg skal bli blå,
Drick håll truten och tig,
Sen befaller jag dig,
Vrid tappen var qvicker och vig,
Och sjung en skål nu för mig,
Kan du intet sjunga? å ney!
Orkar du då dantsa med mey?
Du är Luxembourg stor,
Och jag är Tan, Kära bror. —

Dantsa Vingmarck allarm,
Jag skall hålla dig varm,
Aj, aj, aj, aj, aj, aj, min arm,
Aj, aj, natkappan hvad harm,
Mollberg skona mitt blod,
Slå'pp natt kappan var god,
Aj, aj, aj, du bränvins marode,
Slå'pp mig nu repar jag mod,
Nå jag skall nu klaga för mor,
Natt kappan i trasor min Bror,
Mollberg hjelp mig farväl,
Hustrun min slår mig i hiäl. —

Fredmans Epistel.—
Angående Mor Maja på förgylta Bägaren.—

1. versen.

Si Mollberg med svart rock och flor,
Med rud Kalfvans skamskar och backskins skor,
Med lurfvigt hår, svart som en Mohr,
1. Hans sorg är stor,
4. Hans sorg är öm och stor,
2. Bror Movits bror,
3. Hans sorg är stor,
Bror, Bror,
Betrakta hur han modfallt står,
Drar oppo hvita näsduken vid var tår,
Med handen sig för bröstet slår,
Hans ångst gutar,
Är öm och svår,
Hans ångst gutar,
Hans ångst blir åhr från åhr,
Svår, Svår,
Men Cloto med sin sax,
Hon klipper som ett ax,
Vår svaga lifstråd af,
Blott en hand,
Full med sand,
Döljer nu en fordom Fröjas nakna slaf,
En stängd vestal i sitt qvalm och sitt qval.—

2. versen.

Men ach vår enckling så bestört,
Han håller för ögat sitt rackskiört,
Han flåsar förskell svettas rört,
Ach oärhört,
Hans hus förstört,
Ach oärhört,
Hans hus är som man hört,
Förstört,
För Krogdörn dubbelt lås min vän
Tilbultad med bommar, och spikad sen,
Bror, ser du Skylten, ser du den,
Gull bagaren,
Ey fins igen,
Gull bagaren,
Den fins ej mera den,
Men, Men,
Men Cloto med sin sax,
Hon klipper som ett ax,
Vår svaga lifstråd af,
Blott en hand,
Full med Sand
Döljer nu en fordom fröyas nakna slaf,
En stängd Vestal, i sitt qvalm och sitt qval. —

3, versen.

Så sätt dig ned vid denna graf,
Du Nymph i din bränad på lustans haf,
Betänck en blomma bröts nu af,
Som vällust gaf,
Magrat och slaf,
Hon vällust gaf,
Tils hon af dödens glaf,
Bröts af,
Så detta stoft som trampas här,
En bild af Mor Maÿa det innebär,
Som leta systrar med besvär,
Båd här och där,
Hur dags och när,
Hon såg en Skär,
I astrilds små besvär,
Tvär, Tvär,
Men Cloto med sin Sax,
Hon klipper som ett ax,
Vår svaga lifstråd af,
Blott en hand,
Full med Sand,
Döljer nu en fordom Troÿas nakna slaf,
En stängd Vestal, i sitt qvalm och sitt qval.—

4. versen.

Bind en bouquette af sippor blå,
Bryt af de Marsiljor vid grafven stå,
Jasmin Löfkroyör sen ha, ha,
Så skänk den då,
Åt Mollberg, nå,
Åt Mollberg, då,
Som suckar i sin vrå,
Hå, hå,
Ach Mollberg gråt din vän ej mer,
Dess stoft ren i blomstren en vällust ger,
Tag din bouquette och sätt dig ner,
Drick ett qvarter,
Din skål jag ber,
Drick ett qvarter,
Lätt se om munnen ler,
Mer, Mer,
Men Cloto med sin sax,
Hon klipper som ett ax,
Vår svaga lifstråd af,
Blott en hand,
Full med Sand,
Döljer nu en fordom Troyas maktna slaf,
En stängd Vestal i fitt qvalm och sitt qval. —

Fredmans Epistel

Angående slagmålet, nedan för Danto Bommen. – 1764. –

Vid ett stop öl och några supar,
Fladdrar snillet mörckt och plumpt,
Det från sin högd sig så fördjupar,
Att dess prål blir skalt och dumt,
Men lätt oss höra,
Basso: :: Bergen må gjöra,
Hur han vid basviolen på rosen lund,
Står rödblommig frisk och sund. —

\# \#

Utan båd eld och lust och tanka,
Han violen i famnen far,
Blir då så trög som denna anka,
Här vid Danto bommen står,
Hör hur han grålar,
Dumheten trålar,
Dödar Olymphens små qval och behag,
I hvar knäpping, och hvart drag. —

\# \#

Längst bort gutår bort vid Grimshage,
Ligger krogen Rosenlund,
Krögarn är kiänd för röst och mage,
För musique och friska sprund,
Drick och slå tacksten,

Kring denna trachten,
Syns tobaks lador, trägårdar och fält,
Kråkors skrän hörs skarpt och gält. —

# #

Se krögar far hur godt han skrattar,
Qvalpar öhlet i sitt glas,
När fader Berg i stråken fattar,
Till en polo på sin bas,
Hör hur han hollrar,
Leker och jollrar,
Nickar med hufvud och småler i skyn,
Under tunga ögna bryn, —

# #

Så ser han ut vid nattens dimma,
Klädd i nattrock dumt och flat,
Mellan hvart styng tenn knappar glimma,
Visna blommor bär hans hatt,
Hör hur han spelar,
Mattar och felar,
En sko har mässing till spänne och en,
Bör ett spänne utaf thenn. —

# #

Skal kjära far man måste skratta,
När man på vår spelman ser,
Hur han är lik en krum markatta,
Som på stången vinögd ler,

Tusende fugler,
Krum svänng och bugter,
Gior hon behändigt och snabb i sitt lopp,
Opp och ner, och ner och opp. —

#

Krögarn är full, och full är krogen,
Full med Kärl och ledsna lif,
Än en gesäll med glas i krogen,
Än en bätsman syns med knif,
Somliga si unga,
Somliga gunga,
Mellan två linor högst opp i en graan,
Spela spelman snäll och vahn. —

#

Bröder gutar, skål fröjas gummor,
Med sohl hattar hvita ben,
Som under klang af blanka trummor,
Vältra sig vid månans sken,
Som vid Violen,
Lysta på kiolen,
Sjunga om herdar om vaggor och sång, —
Natt och dag uti fult flång. —

#

Här är oss godt gutar min skona,
Tag en vosla och melon,
Drick ett glas öhl med stial kar gröna,

Fyll med muskott och Citron,
Spéla var yster,
Drick Kiära Syster,
Hurra hvad Båts män och Systrar i takt,
Dantsa på vår gröna tracht. —

#

#

Men hvem är den med skin Karpusen,
Surögd mäst af alle hop,
Som med sin nubb lätt vid Cardusen,
Står och flasar mot ett Stop,
Se hur han smilar,
Klingkar och hvilar,
Bugar och tackar och Svälger och ler,
Sen sitt glas Cameraten ger. —

#

#

Än då den där som sig nu lutar,
Med en piska mot en Ek,
Som åt en mängd af hundar hotar,
Och betraktar Korpars lek,
Längst bort vid Bergen,
Syner till Färgen,
Stugan helt grå, redan fallen och fuhl,
Och en kråka på ett hjul. —

#

#

Än då den där, han Siögren heter,
Visitauren vid Dantobom,

Som mellan Skrindor och Careter,
Smyger sig så snål och from,
Där står Cameraten,
Tolf i quadraten,
Med surögda ögon och Skippade Skor,
Halfva näsor, visna Klor. —

# #

Huggen i skallen och vrid opp truten,
Kasta ballja och gehäng,
Bryt af hans Kjäpp, slit af syrtouten,
Flaskan för hans ögon sväng,
Han är densamma,
Som nyss anamma,
Slangen och pannan i Kolmåtar gråänd,
Af sin hud och blånad Kand. —

# #

Innom vår Krog vet gladien andas,
Men vid Krogdörn död och mord,
Vet af ditt blod Skall finklat blandas,
Och din skål bli sagd vid bord,
Fort Canaille,
Blås till Bataille,
Huggen på truten och damma hans Kalt,
Slån i hjernan! slån, — Hey hållt. —

Gamla Bror Jochom klang vid denna ragan,
Hur mår din tacka Fru, va ba!
Tackar ödmiukast för god efterfragan,
Efter Omständigheterna
Ja, Ja, Ja, Ja, jag må väl gråta,
Kära Bror Jochom innan Kartt,
Så blir för dig all ting en gåta,
Jag kan aldrig Mor förlåta,
Strunt tag ditt glas, slå Sorgen bortt.

Men hvad är som dig så hjerteligen söker,
Posito litet Karleks gnabb,
Ney, när på Nobis jag min pipa röker,
Måste jag utstå jämt begabb,
En visar Jochoms gamla panna,
Skrattar uti näfven, gluttar och ser ner,
Så att jag just; just vid min Kanna,
Jag har lust den Karln förbanna;
Ha! Bagatell, hvad är det mer. —

#

Men a propos, är flere än den långa,
Som vältrar sig i din Paulun,
Hå! gunstig Bror, de äro många, många,
Fler än i Bollstren finnas duun,
Gråten står mig i halsen Broder,
Ha, ha, hvad dricker du för fort, ha, ha,
Häll då uti, af vinets floder,
Snart jag står vid Caronis Kåder,
Tag du ditt glas som drick ända. —

#

Men säg Bror Jochom, plär din Fru dig klappa,
Ge dig en kyss, när du går ut,
Hå ja, hon säger Pappa lilla Pappa,
Blif intet kall, tag din Surtout,
Kruf vår peruquen, rundt kring Örat,
Men, men i pannan har hon mycket gråt,
Broder säg hvad skall jag göra,
Med din Corom sockret rora,
Drick i botten, och må väl. —

Moster Platens Gravskrift.

Tyst..... hör det ringer.....
Dinge, dinge, dingelidång,
Folket det springer,
Till Olof uti språng,
Se deras ögon bloda,
Hvem är den salla döda,
Som nu begrafves med sorg och klagosång ./.
Jo, Fru von Platen,
I det orappade huset är död,
Hon som på staten,
Har skaffat mången bröd,
Fruar, Mamsäller och sängar,
Kärleck och pursch och pengar,
Har altid varit dess lif och understöd ./.
Hanna se staten
Se Brinckman främst i processionen går,
Qvaljes af graten,
Som upp i halsen står
Tiuter som en canallje
Skräda min Herr Gevaltjer,
Platskan är borta dess make man ej får ./.
Nympherna gråta
Christopher torcksar deras tårar af,
Hundarna låta,
Intant vid Platskans graf,
Hon nu i mörckret sänkes,
Med Nymphers tårar stänckes,
Gråt nu Christopher som varit hennes slaf ./.

117, 1–4.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM